

Til Skatteministeriet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF.: 33 96 97 98

DATO: 20. januar 2023
SAGSNR.: 2022-4337
ID NR.: 881974

Vedr. jeres j.nr. 2022-14332

lovgivningoekonomi@skm.dk og llj@skm.dk

Hørings svar vedrørende EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age

Ved e-mail af 13. december har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Kommissionen ses med forslaget at ville ændre artikel 135 om momsfratagelser med den virkning, at udleje af sommerhuse via bureau og udleje af huse og lejligheder via f.eks. air-bnb fremover skal gøres momspligtig. Dette selv om udleje af fast ejendom er momsfri, indtil udlejer af egen drift anmoder om at blive registreret for momspligtig udleje. En sådan momsregistrering kan imidlertid ikke opnås ved udleje til beboelse.

Det er endvidere Advokatrådets opfattelse, at hvis tiltaget skyldes utilfredshed med, hvordan platformsøkonomien fungerer, ses pålæggelse af moms hverken at være den rette eller nogen sagligt begrundet metode til regulering heraf. Der ses ikke fremsat en saglig begrundelse for, hvorfor lejeindtægter, der efter momssystemdirektivet er momsfri, skal gøres momspligtige, blot fordi udlejning finder sted via en mere eller mindre digital platform. Det kan være med til at gøre momsreglerne uigennemskuelige og dermed retssikkerhedsmæssige betænkelige.

Advokatrådet bemærker, at det af præmis 25 i *"Proposal for a COUNCIL DIRECTIVE amending Directive 2006/112/EC as regards VAT rules for the digital age"* – på side 30 – fremgår, at den nye definition af momspligtig udleje af sommerhuse og huse og ejerlejligheder alene skal have virkning i dette direktiv, og dermed ikke betydning andre steder:

(25) Some Member States rely upon Article 135(2) of Directive 2006/112/EC to apply a VAT exemption to short-term accommodation rental, while others do not. In order to ensure equal treatment and consistency, whilst continuing to address the distortion of competition in the accommodation sector, it should be clarified that this exemption does not apply to short-term accommodation rentals. The criteria used to identify short-term accommodation rentals, which shall be regarded as having a similar function to the hotel sector, are only to be applied for the purposes of this Directive and are without prejudice to the definitions used in other Union legislation. This Directive therefore does not create an EU definition of short-term accommodation rentals.

Det er Advokatrådets opfattelse, at dette gør reglerne vanskeligere, end de er nu, og dermed går på tværs af retssikkerhedsmæssige hensyn. Advokatrådet ser ingen grund til, at denne nye definition skulle være nødvendig at indføre i momssystemdirektivet, hvis det alene er platformsøkonomien, kommissionen ønsker at regulere.

Det ser ligeledes ud til, at lejeindtægter skal belægges med moms fra første krone. Det går både på tværs af reglerne om udøvelse af økonomisk virksomhed, før moms pålægges, og det går på tværs af reglen om, at omsætning under et vist beløb pr. år ikke medfører krav om momsbetaling.

Særligt for Danmarks vedkommende ser det ud til, at moms på befordringsydelser, der udveksles via platforme, kan underminere den danske generelle momsfritagelse på befordring (med undtagelse af turistbuskørsel).

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Skatteministeriet
lovgivningoekonomi@skm.dk
cc: llj@skm.dk

SKM J.nr. 2022/14332

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2023-002774

24. januar 2023

Høringssvar til EU-Kommissionens forslagspakke på momsområdet – VAT in the Digital Age

Skatteministeriet har den 13. december 2022 sendt EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age – i høring.

Forslagspakken ”VAT in the Digital Age” indeholder forslag til ændringer af momsordreguleringen, forslag til ændring af gennemførelsesforordningen og ændringer i forordningen om administrativt samarbejde.

Forslaget har været behandlet i fagudvalget for Fast ejendom samt Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg. Gennemgangen af forslaget har givet anledning til følgende bemærkninger.

Digitale indberetningskrav og e-fakturering

Der er fremsat forslag om, at e-fakturering bliver obligatorisk for den grænseoverskridende B2B og B2G EU-handel og uafhængig af fakturamodtagernes accept. Derudover foreslås et nyt transaktionsbaseret digitalt momsindberetningssystem for denne EU-handel baseret på fakturaoplysninger. Det nye indberetningssystem ”Centralt VIES,” skal bl.a. træde i stedet for det nuværende VIES system.

Danske Advokater har forstået forslaget således, at det er det enkelte medlemsland, som selv skal udvikle systemer, der tilpasses reglerne for EU-handel.

Ud fra en ressourcemæssig betragtning, er det Danske Advokaters vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at der fremsættes forslag om, at der udvikles et fælles system, som alle medlemslandene tager i brug, således at der ikke bliver problemer med udveksling af oplysninger mv. medlemslandene imellem.

Det vil medføre betydelige omkostninger, hvis hvert EU-medlemsland skal lave tilpasninger gennem interne, nationale systemer og procedurer for efterfølgende at inkorporere et nyt fælles EU-system.

Indførelse af deemed supplier-modellen samt momspligt ved korttidsudlejning af boliger

Der er fremsat forslag om indførelse af en "deemed supplier-model," for platforme, der formidler korttidsudlejning af fast ejendom og persontransport, hvilket betyder, at såfremt den underliggende sælger ikke opgiver et momsregistreringsnummer, vil platformene skulle anses for at levere udlejnings- og transportydelserne, og dermed bliver de ansvarlige for momsbetalingen. Derudover er der fremsat forslag om, at korttidsudlejning af boliger skal anses for udlejning på "hotellignende vilkår" og dermed momspligtig udlejning, jf. ændringen i momssystemdirektivets artikel 135.

Formålet med forslaget til lovændringen er at skabe konkurrencemæssig ligestilling mellem erhvervsvirksomheders momspligtige udlejning og private/SME'ers momsfrie udlejning.

Med ændringsforslaget til momssystemdirektivets artikel 135 lægges der op til at udvide anvendelsesområdet for korttidsudlejning af boliger, således at bestemmelsen pålægger momspligt på bl.a. sommerhusudlejning.

Økonomisk virksomhed

Det er Danske Advokaters vurdering, at det fremsatte forslag udvider momssystemets anvendelsesområde.

Men henvisning til momslovens § 3, stk. 1 og momssystemdirektivets art. 9, stk. 1 er det en forudsætning for at falde indenfor momssystemets anvendelsesområde, at der foreligger økonomisk virksomhed med indtægter af en vis varig karakter.

Salg fra private er således ikke omfattet af momssystemets anvendelsesområde, hvorfor privates udlejning af sommerhuse, som udgør et supplement til ejerens privat-/helårsbolig og således er af privat karakter, ikke er omfattet af momspligt. Der bør endvidere henses til lov om sommerhuse og camping § 1, stk. 1, nr. 1, hvorefter erhvervmæssig udlejning af fritidsboliger er forbudt samt planlovens § 38a, jf. § 40 hvoraf fremgår, at boliger i et sommerhusområde bortset fra kortvarige ferieophold mv. ikke må anvendes til overnatning fra den 1. november til udgangen af februar.

Med forslaget vil udlejning af sommerhuse efter Danske Advokaters vurdering blive omfattet af momspligt, hvis udlejningen sker via et udlejningsbureau.

Hvis momspligten bliver afhængig af, om ejeren udlejer gennem et udlejningsbureau, er der efter Danske Advokaters vurdering risiko for, at ejerne begynder at udleje via andre kanaler, som medfører, at den sorte økonomi kan øges, hvilket Danmark har fået en rimelig kontrol med via udlejningsbureauernes indberetningspligt.

Danske Advokater vil derfor opfordre til, at Danmark arbejder på at opretholde en særstatus for udlejning af ejendomme omfattet af sommerhusloven, således at momspligten ikke kommer til at omfatte indtægter, som knytter sig til private formuegoder.

Bevaring af momsens neutralitetsprincip

Momsens væsentligste kendetegn fremgår bl.a. af EU-Dommen i sag C-475/03, Banca Popolare, som kan opsummeres til følgende:

- Moms anvendes generelt på transaktioner vedrørende goder eller tjenesteydelser.
- Den er proportional med den pris, den afgiftspligtige modtager som modydelse for de goder og tjenesteydelser, han leverer.
- Den opkræves i hvert led af produktions- og distributionskæden, herunder i detailhandelsledet, uanset antallet af tidligere transaktioner.
- En afgiftspligtig kan fra den afgift, der skal betales, fradrage de beløb, der er betalt i foregående led, så afgiften i et givet led kun pålægges merværdien i dette led, og så afgiften i sidste instans bæres af forbrugeren.

Det er Danske Advokaters vurdering, at det fremsatte forslag ikke sikrer momsens fortsatte neutralitet.

Hvis momsens neutralitetsprincip skal opretholdes, kræver det, at såvel private og SME'er opnår fradrag for de momsbelagte udgifter, som kan henføres til den momspligtige aktivitet.

Hvis private og SME'erne ikke opnår adgang til momsfradrag, vil der på ingen måde opnås en konkurrencemæssig ligestilling.

Hvis der lægges moms på den private lejeindtægter, vil der ske en momsretlig skævvridning, idet den private udlejer ikke har mulighed for at lade sig momsregistrere for udlejning af private formuegoder. Der vil således ikke kunne opnås fradrag for de udgifter, som kan henføres til den momspligtige udlejning. Hvis der indføres en adgang til momsfradrag, vil dette fradrag skulle opgøres på grundlag af et skøn, da formuegoderne også anvendes til private formål. Dette vil skabe en række usikkerheder om adgang til momsfradragsrettens størrelse.

Konsekvenser

Forslaget kan desuden efter Danske Advokaters opfattelse føre til en række utilsigtede dispositioner, som kan føre til mistede skatteindtægter og krav til øget kontrolindsats, hvilket kan illustreres med følgende eksempler:

I Danmark udlejes de fleste sommerhuse via udlejningsbureauer, som indberetter skatteindtægterne direkte til Skatteforvaltningen, hvilket fører til, at der skal anvendes begrænsede offentlige ressourcer på sikring af korrekte selvangivelser.

Hvis den momsmæssige behandling af lejeindtægterne bliver afhængig af, om udlejningen sker via et udlejningsbureau, vil der være risiko for, at ejerne vil melde sig ud af platformene/udlejningsportalerne. Dette vil kunne resultere i en øget sort økonomi, da ejerne eventuelt glemmer at selvangive lejeindtægterne, hvilket var baggrunden for at indføre indberetningspligt hos udlejningsplatformene.

Der er endvidere en risiko for, at den danske særregel for sommerhuse, jf. lov om erhvervelse af fast ejendom § 1, stk. 1, hvorefter "personer, der ikke har bopæl i

Danmark og som ej heller tidligere har haft bopæl her i landet i et tidsrum af i alt 5 år kun med justitsministerens tilladelse kan erhverve adkomst på fast ejendom her i landet” og som for sommerhuses vedkommende er opretholdt i EU ved protokol nr. 32, ikke kan opretholdes, hvis udlejningen af sommerhuse skal til at anses for erhvervsmæssig virksomhed.

Fortjenstmargenordning

Hvis EU ønsker, at der skal moms på den indtjening, som formidlingsvirksomheder opnår ved formidling af udlejning i eget navn men for fremmed regning, *vil Danske Advokater opfordre til*, at det overvejes at indføre en fortjenstmargenordning på tilsvarende måde som for rejsebureauer, jf. momssystemdirektivets art 306-310.

Afslutning

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vi står altid gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
sub@danskeadvokater.dk

Diana Mønniche
Advokat
Bestyrelsesmedlem
Danmarks Skatteadvokater

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att. Lone Lau

Sendt pr. e-mail til: lovgivningoekonomi@skm.dk og llj@skm.dk

24. januar 2023

Høringssvar vedr. EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age, jf. Skatteministeriets j. nr. 2022-14332

FSR – danske revisorer takker for modtagelse af nærværende høring vedr. forslagspakken "VAT in the Digital Age" (ViDA), som Skatteministeriet har sendt i høring den 21. december 2022 med høringsfrist den 24. januar 2023.

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Vores bemærkninger fremgår nedenfor, og er opdelt på de tre hovedområder:

- 1) E-fakturering og digitale indberetningskrav
- 2) platformsøkonomien
- 3) Én momsregistrering.

1) E-fakturering og digitale indberetningskrav

FSR - danske revisorer har grundlæggende forståelse for EU-kommissionens ønsker om at tilpasse virksomhedernes forpligtelser til at fakturere og indrapportere transaktioner, så forpligtelserne passer til den digitaliserede verden, og samtidig styrker myndighedernes kontrolmuligheder.

Tilsvarende bifalder FSR – danske revisorer initiativet om at forpligte medlemsstaterne til kun at have én standard. Den nuværende situation, hvor medlemslandene har hver sine krav til omfang af, og standarder for, indberetninger, er uhensigtsmæssig.

FSR – danske revisorer har følgende konkrete bemærkninger til de enkelte bestemmelser vedr. digitale indberetningskrav:

- *E-invoicing som generel hovedregel ved grænseoverskridende salg mellem virksomheder*

Det er FSR – danske revisorer opfattelse, at mange danske virksomheder på nuværende tidspunkt ikke benytter sig af elektronisk fakturering, og ikke er i stand til at modtage elektroniske fakturaer. Det er derfor væsentligt, at der nationalt i årene op til ikrafttrædelsen kommunikerer klart om overgangen i god tid.

Der kom en ny bogføringslov i 2022, og det er væsentligt for virksomhederne, at det er i overensstemmelse mellem kravene i bogføringsloven og den danske implementering af det kommende momsdirektiv.

- *Deadline for udstedelse af fakturaer*

Efter den forslåede bestemmelse (ny artikel 222), skal virksomhederne senest 2 dage efter "afgiftspligtens indtræden" udstede en faktura.

Momsdirektivet skelner i artikel 62 mellem "afgiftspligtens indtræden", og "afgiftens forfald". Afgiftspligten indtræder, når afgiften er forfaldet. Hovedreglen i artikel 63 er, at afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder, når *levering* af varer og ydelser *finder sted*. I artikel 64 – 67 findes særbestemmelser om visse varer/ydelser.

Den nye artikel 222 pålægger således en virksomhed at udstede en faktura senest 2 dage efter afgiftens forfald er indtrådt, hvilket er 2 dage efter, at der er sket levering.

De nuværende bestemmelser i direktivet om hvornår "afgiftspligten indtræder" og "afgiften forfalder" er ikke konkrete, og særligt når det kommer til levering af ydelser efterlader de rum for fortolkning.

Hvornår er f.eks. en rådgivningsydelse leveret – er det, når afrapporteringen er sendt, eller når de opfølgende drøftelser har fundet sted? Et eksempel er en aftale om rengøringsydelser, hvor der bliver gjort rent hver dag – skal leverandøren fremover fakturere de enkelte dage for sig, eller er det stadig muligt at "indhegne" ydelsen over en periode til f.eks. "rengøring i en måned", således at der først er sket levering, når denne måned er passeret?

Et andet eksempel er hvordan mange forholder sig ved en aftale om "no cure / no pay" – er det først, når sagen er sluttet, at det kan afgøres, om der skal sendes en faktura, selv om der reelt er sket levering langt tidligere og løbende?

Med den nye direktivbestemmelse om fakturering senest to dage efter levering vurderes med andre ord at udløse et behov for en yderligere afklaring af bestemmelserne i direktivets artikler om afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald. Hvis ikke vil det være yderst vanskeligt at slå fast hvornår 2-dages fristen reelt skal regnes fra, herunder skabe differentieret praksis i de enkelte medlemsstater.

I værste fald kan den nye formulering af artikel 222 de facto ende med at pålægge virksomhederne en daglig faktureringsforpligtelse, når de leverer varer og ydelser. Fristen på to dage stiller store krav til virksomhedernes interne procedurer og sammenhæng mellem lagersystemer og faktureringsystemer, og spørgsmålet er om det vil svække formålet med bestemmelsen, hvis fristen bliver lidt længere.

I denne kontekst virker den nye formulering af artikel 66 i øvrigt cirkulær, da afgiftens forfald er senest, når der udstedes en faktura, men fakturaen skal udstedes to dage efter leveringen har fundet sted.

Det er muligt at disse bemærkninger primært er udløst af, at de danske bestemmelser på nuværende tidspunkt som hovedregel tilsiger, at der er sket levering (og forfald af afgift), når der sker fakturering, hvilket står i direkte modsætning til, hvad det nye direktiv lægger op til.

- *Afskaffelse af muligheden for at udstede samlefakturaer*
Også affattelsen af den nye artikel 223 ser ud til at have en sammenhæng med artiklerne 62 – 67, som der p.t. ikke er genstand for regulering, jf. bemærkningerne ovenfor til artikel 222.

Digitale indberetninger af lokale transaktioner

FSR – danske revisorer bifalder som nævnt i indledningen, at der sker en ensretning af kravene, således at virksomhederne ikke skal håndtere flere forskellige krav og dataformater i de lande, der måtte vælge at indføre sådanne krav.

Derudover er FSR – danske revisorer naturligvis interesseret i at høre, om Danmark forventer at indføre sådanne krav, da det kræver omfattende lokal implementering/tilpasning af virksomhedernes forskellige it-systemer.

2) Platformøkonomi

FSR – danske revisorer bemærker, at den foreslåede ændring af artikel 135 medfører, at korttidsudlejning af boliger fremover bliver momspligtig i Danmark, da korttidsudlejning sidestilles med hoteludlejning.

Det fremgår endvidere af bemærkning nr. 25, at Kommissionen er opmærksom på, at visse medlemsstater momsfrtager korttidsudlejning af boliger i henhold til artikel 135, men at Kommissionen netop ønsker at sikre sig, at korttidsudlejning af boliger behandles ens i EU, jf. nedenstående bemærkning nr. 25.

FSR – danske revisorer har overordnet forståelse for hensynet til ensartethed i EU i relation til håndtering og kontrol af platforme, som fx Airbnb og Booking.com. Disse platforme handler i *fremmed navn og for fremmed regning*, når de faciliterer direkte kontakt mellem leverandøren af udlejning (husejer) og kunden (lejer), hvorefter aftalen om udlejning bliver indgået direkte mellem husejer og lejer.

FSR – danske revisorer ønsker dog at fremhæve, at der i forbindelse med national implementering med fordel kunne være plads til mindre udlejningsportaler, der modsat handler i *eget navn og for fremmed regning* via en hjemmeside.

Kommissionens forslag synes netop at forudsætte, at der er tale om formidling i fremmed navn og for fremmed regning, (jf. bl.a. formuleringerne under "Reasons for the proposal, (2) VAT treatment of the platform economy" i forslag til ændring af momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF, jf. KOM(2002), 701 samt artikel 28a og forslag til ændring af gennemførelsesforordningen (Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011), jf. KOM(2022) 704 artikel 9b). Kommissionen tager med andre ord ikke forbehold for differentieringen mellem de to situationer, hvor der handles i hhv. eget navn og fremmed navn. FSR – danske revisorer mener der bør tages hensyn til de små- og mellemstore formidlingsbureauer der pga. forskellighed i leverancer og aftalegrundlag ikke bør underlægges de samme administrativt bebyrdende og omfattende EU-krav.

Dette gælder ikke mindst ud fra et generelt samfundsmæssigt perspektiv efter en årrække med en pandemi, hvor den danske turisme, kultur og oplevelsesøkonomi fortsat er mærket.

3) Forenkling m.v. af momsregistreringsreglerne

FSR - danske revisorer har forstået, at der foreslås indført en obligatorisk omvendt betalingsordning for B2B-leverancer af varer og tjenesteydelser, hvor leverandøren ikke er etableret i det land, hvor momsen er skyldig, og kunden har et momsregistreringsnummer i det pågældende land. Dermed undgår den ikke-etablerede leverandør (mellemandler) momsregistrering. FSR - danske revisorer støtter dette initiativ.

FSR - danske revisorer kan endvidere bakke op om en obligatoriske regel for platforme til at anvende IOSS vedrørende 3-lands-varer ud fra et konkurrencemæssigt og fiskalt perspektiv.

Hvad angår de foreslåede regler om overførsel af egne varer, herunder konsignationslagre, der underlægges et nyt regelsæt i form af en ny OSS-ordning, har FSR - danske revisorer ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at vurdere, hvorvidt de foreslåede regler de facto vil være en forenkling for de handlende.

I er altid velkomne til at kontakte undertegnede, hvis nærværende giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Maria Eun Elkjær
Fagchef for skattepolitik

Skatteministeriet
Att.: Lone Lau-Jensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 20. januar 2023

VAT in the digital age

Dansk Erhverv har den 13. december 2022 modtaget en lovpakke på momsområdet kaldet VAT in the Digital Age i høring.

Direktivforslaget giver anledning til følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Overordnet set mener Dansk Erhverv, at en lang række af initiativerne i lovpakken er positive. Behovet for både at modernisere momsafregningen er åbenlys og særligt udvidelsen og forbedringen af one-stop-shoppen vil være en stor hjælp og byrdelettelse for alle danske virksomheder, og særligt SMV'er må forventes at kunne høste fordelene ved dette og have lettere ved at handle i hele EU.

Dansk Erhverv anerkender også behovet for at få indpasset platformøkonomien ind i det almindelige momssystem – men er dog i denne forbindelse mere skeptisk over, om man har ramt den rigtige linje i direktivforslagene, særligt de danske feriehusudlejningsbureauer risikerer nemlig at komme i klemme med direktivforslagene, hvilket vil blive udbygget nedenfor.

Dansk Erhverv vil bemærke, at direktivforslagene har potentielt meget vidtrækkende konsekvenser for en lang række danske virksomheder. Det er på den baggrund uheldigt, at direktivforslagene ikke foreligger i en dansk version, og at Skatteministeriet ikke har lavet et dansk resume af forslagene, der opremser de vigtigste opmærksomhedspunkter og eventuelle punkter, der ville kunne være i modstrid med danske interesser.

De foreliggende direktivforslag vurderes at kunne komme bredere ud og inputsene i høringsfasen blive flere og bedre, hvis man havde et sådant dansk ekstrakt. Bedre inputs fra høringspartnerne ville også give Skatteministeriet en god hånd, når man skal forhandle den endelige stillingtagen til forslagene. Dansk Erhverv vil derfor opfordre til, at man fremadrettet tager denne tilgang til høringer af store og vigtige direktivforslag.

Specielle bemærkninger

2 dages frist

Et særligt bekymringspunkt i lovforslaget er to-dages-kravet om at indsende elektronisk faktura, tilbagemeldingen fra de store medlemsvirksomheder i Dansk Erhverv er, at de vil have meget svært ved at kunne overholde denne frist. Denne tilbagemelding fra de store virksomheder rejser den bekymring, at for de mindre virksomheder vil overholdelse af fristen være næsten umulig. Dansk Erhverv vil derfor opfordre Skatteministeriet til at gå i dialog med Kommissionen og de øvrige medlemslande for at sikre en frist, som vil være mulig at kunne overholde.

Summarisk faktura

Virksomheder – og særligt dem, som har mange løbende handler med kunder – benytter ofte summariske fakturaer. Dvs. hvor der er flere salg til en kunde, så vil der blive opkrævet én faktura om måneden. Med direktivforslaget lægges der op til at ophæve bestemmelsen om summariske fakturaer. Dette forslag vurderes til at medføre øgede byrder og besvær for virksomhederne – Dansk Erhverv vil derfor opfordre regeringen til at arbejde for at bevare muligheden for at have summariske fakturaer.

Platforme – problemer med feriehusene

Dansk Erhverv forstår som bekendt behovet for at integrere platformøkonomien i det almindelige momssystem. Dansk Erhverv er dog imidlertid bekymret for, om man på en række områder vil fjerne det økonomisk grundlag og incitament for en del af den økonomiske aktivitet som netop består i at frigøre private ressourcer til fællesskabets brug.

Platformøkonomiens styrke ligger netop i, at tilgængeligheden til private ressourcer bliver gjort lettere via platformene. Dette betyder naturligvis en konkurrence og i nogle tilfælde også en unfair konkurrence overfor etablerede private virksomheder.

I Danmark har vi i mange år haft en effektiv platformøkonomi bestående i, at private har kunne udleje deres sommerhuse via diverse sommerhusudlejningsbureauer. Med de foreliggende momsforslag, så vil der skulle lægges moms på denne aktivitet, hvilket i en lang række tilfælde vil medføre, at det bliver urentabelt at udleje sommerhuse via platforme, fordi de private udlejere ikke vil have en korresponderende fradragsret for indgående moms.

De danske feriehusudlejere må derfor forventes at miste en væsentlig del af deres omsætning – hvis privatpersoner vælger selv at skulle udleje sommerhusene privat og blive momspligtige, så vil dette formentlig også overordnet set medføre højere priser og mindre udbud på markedet med den konsekvens, at Danmark vil kunne tiltrække færre turister – hvilket igen vil gå ud over en lang række erhverv, der er placeret i de udkantsområder, hvor sommerhusene typisk er placeret.

På baggrund af den lang række af negative konsekvenser som forslaget vil medføre for de danske feriehusudlejere og for Danmark som turistdestination, så vil Dansk Erhverv derfor opfordre regeringen til at arbejde for at forslaget bliver ændret netop på dette område.

I den forbindelse må det bemærkes, at de danske feriehusene kun i ringe omfang er i konkurrence med momspligtig virksomhed. Da der typisk er stor forskel på at tage i sommerhus og at vælge et almindeligt hotelophold.

Sommerhusreglen kommer i fare

En yderligere uheldig konsekvens ved direktivforslagene er, at den risikerer at fjerne grundlaget for den særlige danske sommerhusregel, som jo netop bygger på den præmis, at udlejning af feriehusene ikke er erhvervsmæssig aktivitet, hvilket er en væsentlig forudsætning for at kunne retfærdiggøre, at udlændinge ikke kan eje danske sommerhuse.

Hvis udlejning af feriehusene skal momspålægges og princippet behandles som hoteldrift, er det nærliggende at anse udlejning af sommerhuse for erhvervsmæssig virksomhed. Hermed bortfalder grundlaget for den særlige danske sommerhusregel, hvorefter det vil være traktatstridigt at afskære andre EU-borgere fra at erhverve sommerhuse i Danmark.

Konsekvensen kan komme frem, hvis en borger i en anden medlemsstat anlægger sag ved de danske domstole om, at sommerhusreglen er uforenelig med EU-retten.

Dansk Erhverv mener også på denne baggrund, at man bør arbejde på at få undtaget udlejning af sommerhuse fra feriehusudlejningsbureauer fra den nye bestemmelse.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

lovgivningoekonomi@skm.dk
llj@skm.dk

EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age

Skatteministeriet har 13. december 2022 (j.nr. 2022-14332) udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til EU-Kommissionens forslagspakke "VAT in the Digital Age". Pakken indeholder forslag om digitale indberetningskrav og e-fakturering, platformøkonomien samt én momsregistrering.

Dette høringssvar indeholder DI's foreløbige reaktion i form af DI's overordnede bemærkninger (udfærdiget på dansk) og bemærkninger (udfærdiget på engelsk) af mere konkret karakter særligt til enkeltbestemmelser i forslagene.

Herudover forbeholder DI sig at vende tilbage med yderligere bemærkninger i løbet af den proces, som forslagene nu forventes at skulle gennemgå både på nationalt og EU-niveau. Bl.a. ønsker DI at kunne fremsende de bemærkninger, som BUSINESSEUROPE måtte have til forslagspakken, ligesom der kan være bemærkninger fra brancher, som særligt berøres af dele af momspakken etc.

Overordnede bemærkninger

EU-Kommissionen anfører indledningsvis i deres forslag, at det nuværende momssystem er blevet komplekst og byrdefuldt for virksomhederne, samtidig med at det er sårbart over for besvigelser. DI er meget enig i, at det nuværende momssystem er blevet for komplekst og byrdefuldt. Komplexiteten har nået et niveau, hvor det er næsten umuligt for almindelige virksomheder at navigere i momssystemet, som ellers bør være verdens enkleste skat. Den primære fokus på bekæmpelse af momssvig i en lang årrække kombineret med en manglende tillid imellem medlemslandenes skattemyndigheder bærer en stor del af skylden herfor. Der har været meget langt imellem tiltag som moderniseringen af fjernsalgsreglerne, der med nærværende forslag udvides, mens de nødvendige og mere fundamentale ændringer – som vil kræve at man stoler på andre landes skattemyndigheder – ikke hidtil har nydt fremme i Rådsbehandlingen.

Nærværende forslag omkring moderniseringen af momsindberetninger gør ikke i sig selv momssystemet mindre komplekst. I bedste fald sikrer det imod nye tiltag på medlemslandsniveau, men forslaget må og skal danne grundlag for mere fundamentale forenklinger i momssystemet og sikre, at der fremadrettet primært fokuseres på forenklinger – til gavn for både virksomheder og skattemyndigheder. Dette bør indgå i de politiske forhandlinger og det politiske mandat. Disse nødvendige forenklinger omfatter både tiltag som en videreudvikling af One-Stop-Shoppen fra kun at håndtere salgsmoms til at fungere som fuld EU-momsregistrering og dermed også håndtere momsfradrag (købsmoms). Forenklinger bør også omfatte en reel modernisering af den momsmæssige behandling af varer og services, således at disse behandles ensartet, hvilket svarer til den udvikling vi reelt ser hos virksomhederne i dag. Behovet for sidstnævnte illustreres i et af forslagene i nærværende pakke, idet det er nødvendigt at definere typen af service, som platformene leverer, for at kunne bestemme leveringstedet. Et momssystem, hvor dette skal reguleres så detaljeret, er for komplekst. Derfor er det vores forventning, at forslaget sikrer at landenes skattemyndigheder har tilstrækkeligt med oplysninger til dels at kunne stole på hinanden og dermed skabe grundlaget for de nødvendige forbedringer og dels at de kan foranstalte målrettede tiltag mod de få, velorganiserede kriminelle, der udgør den største risiko og som ikke bekæmpes gennem systemændringer.

EU-forslaget VAT in the Digital Age (VIDA) indeholder tre overordnede dele:

- En modernisering af momsrapporteringsforpligtelserne, inklusive tvungen brug af e-fakturering
- Tiltag i forhold til udvalgte dele af platformsøkonomien
- Forenkling i forhold til én EU momsregistrering og forbedring af One-Stop-Shoppen, inklusive forbedringer i forhold til interne overførsler af varer

DI ser positivt på, at EU's momssystem foreslås moderniseret og digitaliseret, med det formål at momsreglerne i højere grad tilpasses virksomhedernes måde at drive virksomhed på i den digitale tidsalder samtidig med, at ny teknologi anvendes for at sikre, at myndighederne får adgang til hurtige og nødvendige oplysninger til opkrævnings- og kontrolformål. Desværre er DI bekymret for en række detaljer i det foreliggende forslag grundet den store fokus på kontrol i forhold til EU-handel uden en nødvendig stillingtagen til hvordan de direkte, administrative konsekvenser for virksomhederne skal håndteres. Eksempelvis adresseres de praktiske udfordringer ved nærmest realtidsrapportering overhovedet ikke. Det er DI's vurdering, at forslaget indeholder en række gode byggesten som med nogle nødvendige ændringer kan danne et solidt grundlag for den nødvendige modernisering til gavn for alle parter og dermed. I forhold til de foreslåede ændringer vedrørende platformsøkonomien vil forslaget som DI ser det have et væsentlige negative konsekvenser for den danske sommerhusudlejning og hele det erhverv, som følger med.

Såfremt nogle af de tre hovedelementer i VIDA-pakken er lettere eller vanskeligere at blive enige om på EU-niveau, kan det overvejes, om pakken bør opdeles nogle enkeltelementer. For DI er det dog vigtigt, at de dele af forslaget som medfører reelle forenklinger, dvs. især tiltagene omkring "en EU momsregistrering", ikke udgår idet en opdeling let kan medføre en risiko for, at der ikke skabes enighed om nødvendige forenklinger, men kun de kontrolmæssige elementer.

Modernisering af momsrapporteringsforpligtelserne

DI støtter et samlet realtidsrapporteringssystem i EU og en formalisering af retten for en virksomhed til at bruge elektronisk fakturering, men ikke den obligatoriske anvendelse af elektronisk fakturering som skitseret i forslaget. DI havde gerne set, at man i forslaget havde fokuseret på de datapunkter, som er nødvendige at få indrapporteret på transaktionsniveau, hvilket kombineret med en ret til at anvende elektronisk fakturering bør skabe grundlaget for den nødvendige modernisering, men samtidig vil sikre en fortsat udvikling af andre it-løsninger. DI finder at den foreslåede frist for indberetning på 2 dage er for kort og foreslår at denne ændres til 7 dage og at der findes en løsning for indberetninger omkring ferieperioder.

DI anerkender, at i og med en række lande allerede i dag har indført forskellige versioner af transaktionsbaserede indberetninger, så er det politiske manøvrerum begrænset. En harmonisering er derfor helt nødvendig, og DI finder at EU-Kommissionen med deres fokus har fundet en god vej fremad. Det er vigtigt, at der i de videre forhandlinger om forslagspakken holdes fokus på, at virksomhedernes administrative og økonomiske byrder ikke øges unødigt. En uensartet implementering vil kræve store, dyre systemløsninger med eventuelle manuelle tilpasninger i virksomhederne uden, at virksomhederne opnår administrative lettelser ved at skulle overgå til et nyt system. DI anerkender, at der med forslaget lægges op til harmonisering af eksisterende rapporteringsløsninger i medlemslandene, herunder et forbud mod at kræve en forhåndsgodkendelse af fakturaer inden de kan udstedes, hvilket er positivt og vigtigt, ligesom der stilles nogle helt nødvendige krav til den langsigtede konvergens.

Netop en harmonisering, også af eksisterende nationale rapporteringssystemer og krav, synes at være essentielt for at skabe den reduktion af byrder, som der i forslaget lægges op til, mens der omvendt forventes ganske betydelige implementeringsomkostninger på omkring 13,5 mia. EUR på EU-niveau. En fjernelse af de nuværende EU listeindberetninger, som der foreslås og som DI støtter, til gengæld for transaktionsbaserede indberetninger vil hjælpe på det samlede byrderegnskab, men det er uklart hvordan forslaget beregner de løbende ekstra omkostninger til intern kontrol, løbende dataovervågning m.m. DI savner eksempelvis at også intrastat-indberetningerne fjernes, idet disse informationer også bør kunne dannes fra den transaktionsbaserede indberetning.

Forslaget stiller i artikel 263 krav om, at der fremadrettet skal ske en indberetning senest 2 dage efter udstedelsen af en faktura. Denne tidsfrist synes ekstrem kort og giver anledning til en række udfordringer. Først og fremmest sætter kravet om indrapportering virksomhedernes interne kontroller under voldsomt pres, og på en række områder helt ud af spil. I dag sker der en periodisk og aggregeret opfølgning (intern kontrol) i forbindelse med momsindberetninger, hvor der samtidig sker korrektioner af eksempelvis fakturerer med forkerte momssatser eller andre fejl samt korrigeres for kontering af modtagne fakturaer, som er registreret forkert i operationen/driften. Det er vigtigt at forstå, at selv i de bedste systemer kan og vil der opstå fejl. Korrektion af denne type fejl i et EU-indberetningssystem, hvor de enkelte lande ikke har en ensartet tilgang til hvordan sådanne korrektioner behandles i forhold til bøder, renter og andre sanktioner efterlader virksomhederne i en meget uheldig situation. En rapport fra EU VAT Forum, som DI har været med til at udarbejde, dokumenterer de endog meget store forskellige i de forskellige EU-lande og dette forhold bør adresseres i forslaget således at der skabes ensartede regler for disse indberetninger og skabes en tilskyndelse til at korrigerer fejlbehæftede fakturaer.

Hertil kommer, at en lang række af de momsregler, som ønskes automatiseret ikke egner sig til den grad af digitalisering, som der lægges op til. Da fakturering ikke sker af moms-specialister vil der også i den forbindelse ske fejl, eksempelvis i forhold til installation eller vurdering af om en vare er omfattet af den ene eller den anden momssats. Dette er forhold som vi kender fra andre områder i dag. DI skal derfor opfordre til, at tidsfristen revurderes, idet der bør findes en mere balanceret tilgang som på den ene side tilgodeser virksomhedernes behov for at kunne tilrettelægge deres administrative rutiner og sikre et minimum af intern kontrol og på den anden side balancerer skattemyndighedernes behov for hurtigere og mere detaljeret data. Herudover ses der ikke at være taget hensyn til eventuel ferie eller andet og således synes tidsfristerne slet ikke at tilgodese SMV'er som dels ikke nødvendigvis fakturerer dagligt, men måske ugentligt, og dels kan være nødt til at holde (delvist) ferielukket. Disse virksomheder vil komme i klemme i det foreslåede indberetningssystem. DI foreslår at indberetning i stedet skal ske inden for en uge, samt at der findes en løsning i forbindelse med afholdelse af ferie (særligt for SME'erne)

Som en del af forslaget om realtidsrapportering stilles der krav om obligatorisk brug af e-fakturering for grænseoverskridende handel i EU. Uanset om det bliver obligatorisk eller frivilligt bør det fra dansk side tilsikres, at et eventuelt tilsvarende system på et senere tidspunkt på nationalt niveau kommer til at svare til, hvad der gælder på EU-niveau. DI skal i den forbindelse særligt bemærke, at der ikke i forslaget som DI ser det er nogen garanti for, at den standard som vælges for EU-løsningen vil overholde nationale fakturakrav i de enkelte medlemslande og dermed vil sikre at der ikke fortsat skal ske nationale tilpasninger. Som DI forstår referencen til CID 2017/1870, sikres nogen systemisk harmonisering, hvilket er positivt, men det fremgår ikke tydeligt om dette sikrer en 100 % overensstemmelse.

DI er som nævnt ovenfor ikke enig i, at brug af elektronisk fakturering skal være obligatorisk. DI er enig i at reglerne skal justeres og at man som udsteder af en faktura skal have ret til at kunne udstede en elektronisk faktura, hvilket også vil spille sammen med de danske ændringer i bogføringsloven. En lang række virksomheder har i dag meget velfungerende elektroniske interfaces med en række af deres samhandelsparter, som ikke kun sikrer integration af fakturadata, men også integration af en lang række andre data i forhold til deres samhandel. DI finder at denne type systemer fortsat bør tillades, ikke mindst da de også er i stand til at levere strukturerede transaktionsdata, men ikke er bundet op på en elektronisk faktura. Det bør således være muligheden for at kunne generere de strukturerede data, som er kernen og ikke nødvendigvis udstedelsen af et givet e-faktura format.

Som konsekvens heraf havde DI gerne set, at man i forslaget havde fokuseret på de datapunkter, som er nødvendige at få indrapporteret på transaktionsniveau (datapunkter som oplistet i artikel 264). En sådan tilgang ville også mere effektivt kunne sikre en EU-harmonisering i forhold til de data, som skal indberettes nationalt og samtidigt tilgodese de forskellige dataintegrationsløsninger, som eksisterer i dag. Denne tilgang ville også spare virksomhederne for ikke uvæsentlige administrative omkostninger i henhold til EU-Kommissionens egne tal. Således refereres på side 4 i direktivforslaget til omkostningerne for små multinationale til at håndtere de nuværende forskellige løsninger. Det fremgår, at omkostningerne er ca. 50 tEUR/selskab/land for de lande, der opererer med e-fakturering

og 25 tEUR/selskab/land i lande, der opererer med transaktionsbaserede realtidsindberetninger. Det bør således være billigere at vælge en transaktionsbaseret løsning. For at sikre harmoniseringen og facilitere brug af e-fakturering er DI enig i, at der som foreslået bør etableres en "common template that those reporting will have to follow" (side 5 i direktivforslaget) og vi er også enige i, at denne skal understøtte rapportering baseret på e-fakturaer udstedt i henhold til den europæiske standard, som der refereres til i direktiv 2014/55/EU.

En EU momsregistrering

Forslaget om at bevæge momssystemet hen imod én momsregistrering i EU, er et skridt i den rigtige retning og vil medvirke til at reducere antallet af udenlandske momsregistreringer. EU-Kommissionen anfører, at den årlige omkostning ved at være momsregistreret i et andet land i gennemsnit er omkring 8 tEUR (2,4 tEUR for en SMV). Udenlandske momsregistreringer er således en ikke uvæsentlig byrde. Såfremt alle virksomheder i EU skal have glæde af princippet om momsregistrering kun ét sted, er der dog fortsat et stykke vej i forhold til det fremlagte forslag. DI er derfor positive over for tiltaget, men så gerne en mere ambitiøs tilgang, idet en række virksomheder selv med forslaget fortsat vil have en fordel af en lokal momsregistrering på trods af omkostningerne, særligt hvis de har indgående moms (købsmoms) i de pågældende lande som de ellers skal tilbagesøge af andre kanaler.

De nye regler for e-handel har allerede væsentligt reduceret antallet af udenlandske momsregistreringer for de virksomheder, der sælger til forbrugere (B2C). EU-Kommissionens forslag udvider løsningen ved blandt andet at inddrage interne overførsler, men forslaget løser eksempelvis ikke varesalg kombineret med installation og/eller montering: Hvis en virksomhed, der leverer varer inklusive installering og montering, hvor salget generelt ikke medfører, at virksomheden skal momsregistreres for salget, bliver momsregistrering f.eks. alligevel tilfældet i langt de fleste medlemslande, hvis den pågældende virksomhed også køber varer, varer inklusive installering og montering eller visse ydelser med leveringssted på "sitet". Forslaget er således et lille skridt i den rigtige retning, men vi bør gå længere og dels sikre, at vi kan inddrage alle typer af aktiviteter og ikke kun fx fjernsalg, overførsel af egne varer m.v. og dels udnytte reverse charge-mekanismen bedre. Dette er et af de punkter, hvor EU-Kommissionens forslag om modernisering af momsrapporteringsforpligtelserne ikke inddrages til at skabe den fornødne forenkling, som der er behov for på dette område. Hvis der sker en transaktionsbaseret indberetning bør dette åbne vejen for at inddrage alle typer af aktiviteter i EU-momsregistreringen og samtidig inkludere momsrefusion/momsfradrag i samme proces, da fakturadata jo er indberettet.

Platformsøkonomien

DI har noteret sig, at EU-Kommissionen som begrundelse for deres ændringer referer til det ændrede impakt som platformsøkonomien har i forhold til at organisere private personer, der ikke i dag kræves momsregistreret, DI finder, at der er tale om en forenklet analyse som skaber nye, grundlæggende forvridninger. Særligt forslaget om at gøre udlejning af et sommerhus (omfattet af "short-term accomodation") til en momspligtig ydelse i stedet for kun at fokusere på de ydelser, som platformen leverer, har stor betydning for den danske turistindustri. For den danske sommerhusudlejning, som er en stor

industri i Danmark og tiltrækker mange turister hvert år vil forslaget medføre en markant prisforøgelse. Dette er yderligere omtalt i de specifikke bemærkninger nedenfor. DI kan ikke støtte dette forslag, hvis der ikke findes en løsning for denne sektor.

Når dette er sagt vil DI gerne anerkende, at der med forslaget også løses en række andre problemer med platformsøkonomien og på en række andre punkter skabes en juridisk sikkerhed, som er vigtig. DI finder, at denne del fortsat kan fastholdes efter at der er fundet en løsning i forhold til sommerhusudlejning, om end løsningen ikke just bidrager til en forenkling af EU momssystemet. Der er tale om en meget snæver løsning som ikke adresserer problemet generelt, herunder finder en mere robust løsning for hvordan C2C- og C2B-løsninger mere strukturelt skal løses i takt med at omfanget på nogle områder tiltager med tilstedeværelsen af ny teknologi.

Specific comments

Real time digital reporting system based on e-invoicing

- The VAT in the Digital Age package proposes that businesses are going to provide tax authorities with much more information than required today. The package, however, is lacking information about how tax authorities are going to use all this new information received from companies at the latest two days after a transaction has taken place. For instance: how will national tax authorities share information with each other; do tax authorities have capacity to make use of the information or will they just receive a lot of almost real time information without having capacity to use it; will national tax authorities be obliged to speed up and make their controls more precise since companies need to speed up their reporting? We are also failing to understand the difference it makes with 2 working days compared to for instance one week as the access to transaction-based data should be the key element and a significant change compared to today. We are also expecting that companies should be provided with benefits, for instance due to tax authorities being able to close a tax year faster than today if the VAT system is going to be modernized and digitalized according to the ideas put forward in the VAT in the Digital Age package. Companies would also expect tax authorities to perform their audits and inquiries if not in real time, then with short time gaps and also we expect the burden of proof to shift in a number of instances where tax authorities - based on the invoices reported – should have known/identified issues and thus could have reacted timely in order to guide and/or address the issues or avoid ongoing issues of the same nature.
- It is difficult to get an overview of the consequences of the VAT in the Digital Age package for businesses and specific business sectors because the proposal consists of a lot of references to specific articles in previously adopted amendments to the VAT system directive. In the light of this, it would be very helpful to be provided with a consolidated text at least regarding which requirements that needs to be fulfilled when issuing an e-invoice. For instance the reference to the articles 217, 218 and 232 does not provide the reader with such an overview.

- The proposed change in article 222 significantly shortening the deadline to issue an invoice for certain exempted intra-community trade from the 15th in the following month to two working days is expected to impose significant challenges for those entities in terms of ensuring the basis and data quality for raising an invoice. We are currently looking into the consequences and challenges with this requirement in order to better understand the specific challenges and potential way forward, but we believe the proposed deadline is going to be very challenging.
- The proposed elimination of the possibility of issuing summary invoices (document COM (2022) 701 final, p. 19, abolition of article 223 and the proposal's article 4 (5) with effect from 1 January 2028) gives rise to great concern since for instance some fuel card providers/users have set up their business model according to the possibility of issuing summary invoices. Other entities use summary invoices in order to streamline the processes. This is an area we are currently looking further into.
- The proposed requirement in article 226 (effective from 1 January 2028) to mandate the inclusion of the IBAN-number or any other identifier in the absence of an IBAN-number is expected to be challenging in a number of instances. We are currently analyzing the issue further, but for instance inter company invoices or invoices paid by creditcard (or cash) should not be required to include an IBAN-number. Furthermore, partial payments may not be agreed in advance, but may happen. As there is no requirement to pay an invoice with only one bank transaction (it may be divided or it may be part of a larger bank transfer especially if summary invoices are not allowed), the reference and requirement as written may generate administrative challenges.
- We support the proposed deletion of article 266, allowing Member States to request additional information on intra-Community transactions, as this is a very important element in ensuring the convergence of the reporting requirements.

The platform economy

- DI looks with great concern at the proposal regarding VAT on the platform economy, as this could potentially have serious consequences for Danish holiday homes rental. Rental of holiday homes often takes place between two independent private parties through a rental platform, which, with the Commission's proposal, can be expected to be subject to VAT. This will significantly damage the competitiveness of Danish tourism, as holiday rental accounts for almost 40 per cent of the total Danish tourist overnight stays. It will indirectly affect the other parts of the tourism business, such as attractions and restaurants, which are dependent on guests from the holiday homes. The competitiveness of Danish tourism is already under pressure because Denmark is the most expensive destination in Northern Europe. In addition, with the deemed-supplier model, there will be a challenge in securing the associated right to deduct VAT, so that there is a connection between the VAT expenditure and the right to deduct VAT. On this background, the proposal needs to be discussed in connection with article 135 (VAT exemption/the leasing or letting of immovable property).

A single VAT registration for businesses selling to customers across the EU

- DI would like to highlight the need to harmonize – or at least require full transparency – on sanctions and interests relating to mistakes, corrections etc. made in the OSS. Even though this is in principle and area subject to national competence in the Member States, companies doing correction of invoices (for instance following their internal control procedures and thus voluntarily correcting mistakes) are today phased with 27 different reactions/sanctions, some being quite strict. This needs to be harmonized or at least made transparent.
- We are currently looking further into the details of this part of the proposal as we need to analyze the consequences of for instance part of the application being mandatory, the criteria for having “persistently failed” and linkages to other national tax authorities and for instance the Danish “tax-account” (skattekontoen)

-----00000-----

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller ønske om en nærmere drøftelse, står DI selvsagt til rådighed.

Med venlig hilsen

Kristian Kockvedgaard
Fagleder, Moms og Regnskab

Lene Nielsen
Chefkonsulent

Skatteministeriet
att.: Lone Lau-Jensen
lovgivningoekonomi@skm.dk
llj@skm.dk

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

20. januar 2023

Høringssvar vedr. EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age. Ministeriets Journalnummer 2022-14332.

De Samvirkende Købmænd har noteret sig, at EU-forslag om ændring af momsreglerne, der samlet kaldes "VAT in the Digital Age" (ViDA) er i offentlig høring.

De Samvirkende Købmænd repræsenterer mere end 1.400 dagligvarebutikker, hvoraf en del medlemmer er placeret i "ferie-Danmark," hvorfra der ofte udlejes feriehus til gavn og glæde for bl.a. den lokale beskæftigelse.

Vi er stærkt bekymret for forslaget, der vil gøre det dyrere for feriegæster at overnatte i et dansk feriehus. Hvis det fulde momsbeløb overvælttes tilnærmelsesvis fuldt ud, vil konsekvensen være en mærkbar prisforhøjelse for forbrugeren. Det kan resultere i, at Danmark fravælges som ferieland, da vi i forvejen har Europas højeste enheds-moms. Ligeledes er moms og afgifter på de "daglige fornødenheder" også i europæisk topklasse. En yderligere omkostningsforøgelse kan medføre, at Danmark fravælges som ferieland. Det vil give såvel detailhandel som øvrige virksomheder inden for oplevelses- og turismeøkonomien dårligere vilkår, hvilket vil koste arbejdspladser og svække dele af "udkantsdanmark".

Hos DSK håber vi, at det vil være muligt at finde en løsning, så Danmark lever op til sine EU-forpligtigelser uden at turismen i vores ferieområder svækkes.

Vi deler derfor de bekymringer, der bl.a. fremsættes af Feriehusudlejernes Branche-forening.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen

**EJENDOM
DANMARK**

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

18. januar 2023

J.nr. 2022-14332

Konsulent, cand. jur.
Line Frydenlund Jeppesen
+45 3312 0330
lfr@ejd.dk

Bemærkninger til høring over forslag til Europa-Kommissionens momspakke "VAT in the Digital Age"

EjendomDanmark takker for muligheden for at give kommentarer til Europa-Kommissionens forslag til en revision af momsreglerne.

Forslagspakken består af tre områder - "Digitale indberetningskrav og e-fakturering", "Platformsøkonomi" og "En momsregistrering". EjendomDanmark har alene en overordnet bemærkning til pkt. to om platformsøkonomi.

Regulering af platformsøkonomi er relevant - men der bør være en nedre grænse for en momspligt.

Med forslaget ønsker Europa-Kommissionen at pålægge private og små / mellemstore virksomheder moms i forbindelse med korttidsudlejning. Dette skal ske ved at indføre en såkaldt "leverandørmodel". Baggrunden for forslaget er, at man ved korttidsudlejning (f.eks. Airbnb) kan opnå stordrift og få netværkseffekt og derved have hotellignede drift, men på ulige vilkår relativt til egentlige hoteller. Dette anses som konkurrenceforvridende, og EjendomDanmark kan som sådan erklære sig enig heri.

Det er dog væsentligt, at forslagspakken kan rumme de forskelle, der er mellem EU's medlemslande. I danske byer er problemet med AirBNB og lignende udlejning i større skala begrænset. Dette skyldes bl.a. reglerne om bopælspligt og anden regulering, og at mange ejer- og andelsforeninger forbyder korttidsudlejning i deres vedtægter, samt at virksomheder har svært ved at købe sommerhuse i Danmark. Sammenlignet med f.eks. visse europæiske storbyer, hvor momsfri udlejning via platforme sker systematisk og i større skala organiseret af virksomheder, er den danske situation en ganske anden.

Denne særlige danske situation bør reglerne tage højde for, således at platformene stadig er nemt tilgængelige for private, der udlejer i mindre skala - sådan som det oprindeligt var tanken med platformene.

- EjendomDanmark skal derfor anbefale, at der indføres en nedre grænse for indtjening ved korttidsudlejning, således at der ikke

pålægges moms allerede ved den først tjente krone. I Danmark har man en tilsvarende regel på skatteområdet, hvor indtjening ved udlejning af sommerhuse beskattes mere lempeligt, når denne indtjening er under en vis grænse. Det ville være hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem disse grænser.

Med venlig hilsen

Line Frydendal Jeppesen
Juridisk konsulent

Skatteministeriet
att.: Lone Lau-Jensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

lovgivningoekonomi@skm.dk
og
llj@skm.dk

24. januar 2023

Høringssvar vedr. EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age. Journalnummer 2022-14332.

Hermed fremsendes Feriehusudlejernes Brancheforenings bemærkninger til det af ministeriet fremsendte EU-forslag om ændring af momsreglerne, der samlet kaldes "VAT in the Digital Age" (ViDA).

Feriehusudlejernes Brancheforening repræsenterer bureauer, der formidler udlejning af private danskeres sommerhuse i Danmark. Vores medlemmer er en blanding af udlejningsbureauer med sommerhuse over hele Danmark, lokale og regionale udlejningsbureauer samt udlejningsportaler. De traditionelle formidlingsbureauer står for udlejning af over 95 procent af de 40.000 sommerhuse, der udlejes i Danmark.

Vores høringssvar er fokuseret på den del af forslagspakken, der vedrører platformsøkonomien i forhold til korttidsudlejning af fast ejendom.

Helt overordnet har Feriehusudlejernes Brancheforening tre grundlæggende indsigelser imod det foreliggende forslag:

1. Den særlige danske sommerhusregel bringes i overhængende fare ved en vedtagelse af direktivudkastet.

Sommerhusreglen bygger på det fundament, at udlejning af sommerhuse ikke er erhvervsmæssig aktivitet. Derfor findes en række særlige danske regler, som netop har til hensigt at sikre, at sommerhusudlejning finder sted i former, som adskiller sig fra sædvanlig økonomisk aktivitet. Moms omfatter kun *erhvervsmæssig levering af varer og ydelser* (ML § 1), som foretages af *afgiftspligtige personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed* (ML § 3).

Hvis udlejning af sommerhuse definatorisk anses for momspligtig hotel-lignende aktivitet, er det nærliggende at anse udlejning af sommerhuse

for erhvervsmæssig virksomhed. Hermed bortfalder grundlaget for den særlige danske sommerhusregel, hvorefter det vil være traktatstridigt at afskære andre EU-borgere fra at erhverve sommerhuse i Danmark.

Dette kan blive fastslået ved en traktatkrænkelssag, eller – mere sandsynligt – ved at en borger i en anden medlemsstat anlægger sag ved de danske domstole om, at sommerhusreglen er uforenelig med EU-retten, hvorefter den danske domstol vil være pligtig at forelægge spørgsmålet for EU-Domstolen.

2. Den grundlæggende præmis om konkurrenceforvridning i forhold til hoteller er ikke holdbar.

Udlejning af sommerhuse kan ikke sidestilles med hotelvirksomhed.

Sommerhusudlejning har ikke den karakter af systematisk erhvervsmæssig aktivitet, som er tilrettelagt med henblik på, og hvis primære formål er at opnå en varig, stabil økonomisk fordel. Dermed forsvinder begrundelsen for forslaget.

Forslaget vil tværtimod skabe en omvendt og negativ konkurrence for udlejning af sommerhuse. Dette sker fordi forslaget – modsat situationen for hoteller - ikke tillader momsfradrag for omkostninger i hele værdikæden for sommerhuse, hvilket er et brud med momsens neutralitetsprincip, og som fører til, at også merværdiprincippet brydes, fordi momsbelastningen i forbrugsleddet reelt bliver højere end den moms, der opkræves i dette led.

Den særlige danske regulering af sommerhusområdet, som kommer til udtryk i den lovgivning, der ligger til grund for sommerhusprotokollen, betyder ydermere, at de to former for aktivitet særligt i Danmark adskiller sig fundamentalt fra hinanden, hvilket i særlig grad taler for, at der indføres en særordning for Danmark.

3. En gennemførelse af forslaget vil have en markant, negativ effekt på det danske marked for sommerhusudlejning.

Med en høj 25 % enhedssats vil indførelse af momspligt ramme særligt hårdt i Danmark. Det vil stille det danske sommerhusudlejningsmarked i en vanskelig konkurrencemæssig situation, hvor såvel udbuddet af som efterspørgslen efter udlejningssommerhuse må påregnes at falde drastisk.

Den afledte økonomiske effekt af ovenstående er, at den samlede økonomiske påvirkning af det danske momsprovenu formentlig vil vise sig negativ i Danmark, idet enhver gæst med et dagligt døgnforbrug på 947 kr. (VisitDenmark) i gennemsnit efterspørger et dagligt momspligtigt forbrug på mellem 67 % og 75 % af døgnforbruget til indkøb, besøg i forlystelser, restaurantbesøg osv.

Hertil kommer de skattemæssige konsekvenser af, at en stor gruppe af sommerhusejere må antages at ville tage deres huse helt eller delvist af markedet for udlejning gennem formidlingsbureauer ved en forringelse af økonomien bag udlejningen. Af samme årsag vil risikoen for sort udlejning stige.

Formålet med forslagspakken (ViDA) er at modernisere og digitalisere momssystemet, således at momsreglerne i højere grad tilpasses virksomhedernes måde at drive virksomhed på i den digitale tidsalder samtidig med, at ny teknologi anvendes for at sikre, at myndighederne får hurtige og nødvendige oplysninger til opkrævnings- og kontrolformål. Det bakker vi i det store og hele op om. Vi er dog meget overraskede og bekymrede over, at der i forlængelse af DAC7 og parallelt med EU's forslag om rapportering m.v. for Short Term Rental fremsættes forslag på momsområdet om, at korttidsudlejning af boliger uden videre skal anses for "hotellignende" og dermed momspligtig udlejning. Det virker, som om forslaget på momsområdet sigter imod at løse potentielle udfordringer, som formentlig allerede er løst eller kan løses via de nævnte tiltag. Momsforslaget forekommer på den måde både unødvendigt og uproportionalt.

Det er herudover Feriehusudlejernes Brancheforenings klare opfattelse, at denne del af det fremsatte forslag om ændring af momsreglerne bør præciseres således, at Danmark med henvisning til sommerhusprotokollen undtages, alternativt at forslaget ændres således, at forslaget ikke kommer til at omfatte traditionel sommerhusudlejning gennem traditionelle formidlingsbureauer, der formidler udlejning i eget navn og for fremmed regning, i modsætning til platforme som f.eks. Airbnb og Booking.com, der formidler udlejning i fremmed navn og for fremmed regning.

Vi har i vedlagte bilag illustreret penge flow på grundlag af de eksisterende danske regler, henholdsvis reglerne såfremt ViDA implementeres. Side 1 og 2 i bilaget beskriver penge flow for traditionelle danske formidlingsbureauer, der handler i eget navn og for fremmed regning, mens side 3-5 i bilaget beskriver penge flow for portaler, der handler i fremmed navn og for fremmed regning.

Vi har nederst i vores hørings svar indsat vores forslag til, hvorledes det bør sikres, at den traditionelle danske sommerhusudlejning ikke bliver omfattet af direktivforslaget.

I det følgende uddybes ovenstående synspunkter.

ViDA vil i den foreliggende form resultere i en væsentlig risiko for påvirkning af den danske sommerhusprotokol.

Sommerhusprotokollen (ikke erhvervsmæssig udlejning)

Sommerhusprotokollen blev forhandlet af Danmark i forbindelse med vedtagelse af Maastrichttraktaten, der blev undertegnet den 7. februar 1992, og som trådte i kraft den 1. november 1993. Traktaten indførte bestemmelser om unionsborgerskab, herunder retten til at færdes og opholde sig frit (EF-traktatens artikel 18), og som en del af ØMU'ens regler om kapitalens frie bevægelighed. De tidligere direktiver indeholdt særregler, der gjorde det muligt for Danmark at forhindre udlændinges køb af sekundærboliger i Danmark.

Da reglerne i direktiverne som følge af Maastrichttraktaten blev ophøjet til traktatniveau, blev det nødvendigt at sikre særreglernes fortsatte eksistens på tilsvarende niveau. Danmark fik således, på trods af EU-reglerne om etableringsfriheden, hvorefter borgerne i et EU-land har adgang til at udøve erhverv, herunder udlejning af fast ejendom i en anden medlemsstat på samme vilkår som denne stats egne statsborgere har, ret til at opretholde gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.

Sommerhusprotokollen¹ har følgende ordlyd:

*"PROTOKOL om ejendomserhvervelse i Danmark
DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER, SOM ØNSKER at finde en løsning på
visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark, ER BLEVET
ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om
Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:
Uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gæl-
dende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboli-
ger."*

Den danske regel om erhvervelse af sommerhuse i Danmark blev til i forbindelse med vedtagelse af en lov om erhvervelse af ejendomme,

¹ TRAKTAT OM DEN EUROPÆISKE UNION (92/IC 191/01)
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:11992M/TXT&from=EN>
Ifølge EF-traktatens artikel 311 udgør protokoller en integreret del af Traktaten, hvorefter sommerhuspro-
tokollen i retsaktshierakiet har traktatstatus.

herunder sommerhuse, i 1959 (nu lovbekendtgørelse 2014-03-21 nr. 265 om erhvervelse af fast ejendom). Loven præciserer bl.a. at man skal have haft fast bopæl i Danmark i mere end 5 år for at kunne erhverve en ejendom, herunder et sommerhus, i Danmark.

Sommerhusloven og planloven

Lovbekendtgørelse 2013-07-03 nr. 949 om udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål m.v. og camping m.v. ("sommerhusloven") blev vedtaget i 1972 forud for Danmarks indtræden i EF. Ved Danmarks tilslutning til EF forventede man en øget efterspørgsel efter fritidsgrunde fra borgere og virksomheder i andre EF-lande med henblik på erhvervsmæssig opførelse og udlejning af ferieboliger og dermed et øget pres på de danske rekreative arealer.²

Lov om erhvervelse af fast ejendom samt sommerhusloven sikrer tilsammen, at formålet med sommerhusprotokollen er opretholdt. Resultatet er, at privates udlejning af deres boliger til ferieformål allerede er underlagt stram regulering i Danmark i dag.

Efter sommerhusloven må en ejer eller bruger af sommerhuse m.v. ikke uden tilladelse erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end et år udleje sommerhuse m.v. til ferie- og fritidsformål m.v. Gennem årene har der været en meget restriktiv praksis i forhold til muligheden for at få tilladelse til erhvervsmæssig udlejning, idet tilladelse til udlejning som absolut udgangspunkt ikke gives.³

Sommerhuslovens § 1 indeholder følgende bestemmelse:

"Erhvervsmæssig udlejning m.v.

§ 1. Ejere og brugere af fast ejendom må ikke uden tilladelse efter § 2

- 1) Erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 1 år udleje eller fremleje hus eller husrum på ejendommen til beboelse, medmindre det lejede skal anvendes til helårsbeboelse." (vores understregning).*

For at overholde sommerhusloven må sommerhusejere ikke foretage erhvervsmæssig udlejning, hvilket efter fast praksis indebærer, at udlejning ikke må have "professionel karakter", hvilket bl.a. vil sige at (i) udlejning ikke må anses for det væsentligste formål med erhvervelsen af huset/husene, (ii) udlejning skal ske som supplement til ejerens egen

² Se bl.a. lovforslag L 112 om sommerhuse og camping m.v. i lovforslaget som fremsat den 9. februar 1972 i tillæg A 1953 side 1959, 1. behandling af L 112 lov om sommerhuse og camping m.v., møde 61 den 2. marts 1972 i tillæg F 3204 side 3211, og 2. behandling af L 112 lov om sommerhuse og camping m.v., møde 102 den 24. maj 1972 i tillæg B 2227 side 6190 og side 6195.

³ VEJ nr 9035 af 08/01/2021 Vejledning om udlejning af sommerhuse m.v.

rekreative brug, (iii) antallet af sommerhuse, der udlejes, er begrænset til to, og (iv) antallet af uger, der må udlejes, er ligeledes begrænset.

Sommerhusloven dækker ud over sommerhuse i traditionel forstand også alle former for hus og husrum, der ikke anvendes til helårsbeboelse, hvad enten disse boliger er beliggende i landzone eller byzone, naturligvis i den udstrækning disse boliger lovligt må anvendes til ferieformål.

Udlejning af privatpersoners boliger (sekundære boliger) til ferieformål i Danmark er således pr. definition ikke erhvervsmæssig.

Mulighederne for at benytte privatpersoners sommerhuse beliggende i sommerhuszone til helårsbeboelse er, bortset fra få undtagelser, jf. planlovens § 40, stk. 1, ikke tilladt – bestemmelsen har følgende indhold:

“En bolig i et sommerhusområde må bortset fra kortvarige ferieophold m.v. ikke anvendes til overnatning i perioden fra den 1. november til udgangen af februar, medmindre boligen blev anvendt til helårsbeboelse, da området blev udlagt til sommerhusområde, og retten til helårsbeboelse ikke senere er bortfaldet, jf. § 56, stk. 4.”

Anvendelse af privatpersoners sommerhuse i sommerhuszone til helårsbeboelse i Danmark er således med få undtagelser ikke lovlig.

Der er gennem årene gjort meget for at sikre, at sommerhusreglen iagttages med fokus på forbuddet mod erhvervsmæssig aktivitet. Da momspligt generelt er snævert knyttet til erhvervsmæssig, økonomisk aktivitet, vil en udvidelse af momspligten til også at omfatte sommerhusudlejning kunne føre til, at udlejning af private sommerhuse bliver at anse for erhvervsmæssig aktivitet, hvorved det juridiske grundlag for sommerhusreglen bringes i fare.

Ikke ”hotellignende”

I ViDA forslagens ”Explanatory Memorandum” side 5 findes følgende forklaring på baggrunden for forslaget om, at korttidsudlejning af boliger skal anses for ”hotellignende” og dermed være momspligtig udlejning:

“(2) VAT treatment of the platform economy

The rise of the platform economy business model has triggered new problems for the VAT system. One of these problems is VAT inequality. Under VAT rules, a taxable person means any person (natural or legal) who, independently, carries out any economic activity. Taxable persons are required to register for VAT and charge VAT on their sales. However, individuals acting in their private capacity are not considered as taxable

persons. In addition, small enterprises are exempt from VAT due to a simplification measure relieving them of VAT administrative obligations. Until recently, private individuals and exempted small enterprises were not considered to have any impact on market competition with VAT registered businesses. But the platform economy has introduced new business models that are changing this situation.

Private individuals and small businesses can provide their VAT-free services via a platform and with the economies of scale and network effect be in direct competition with traditional VAT registered suppliers. This means that, for example, a hotel could be competing with accommodation listings which do not charge VAT on their services."

Den konkurrenceforvridning, som ViDA anfører at have til hensigt at dæmme op for, er efter Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse allerede i al væsentlighed forhindret i Danmark. Der eksisterer som følge af gældende lovgivning bag Sommerhusprotokollen allerede meget restriktive administrative begrænsninger for udøvelsen for udlejningsaktiviteten for så vidt angår både udlejningsomfang og antallet af de udlejningsenheder, en privatperson må stå som ejer af.

Sommerhuse fungerer i Danmark som et supplement til ejernes private helårsbolig, hvor ejerne opholder sig i fritiden og ferier. Udlejning af sommerhuse er ikke i konkurrence med hoteller, da der ved udlejning af sommerhuse alene sker udlejning til beboelse, og således uden de for hoteller karakteristiske services som f.eks. servering, modtagelse i en reception, daglig rengøring, sengelinned og håndklæder m.v.

At sommerhuse alene må anvendes til boligformål, fremgår tillige af planlovens § 38a, der har følgende ordlyd:

"En ejendom i et sommerhusområde må, medmindre andet er fastsat i en lokalplan eller i en af de planer, der er opretholdt ved § 68, stk. 2, ikke benyttes til anden anvendelse end boligformål, jf. §§ 40 og 41. En anvendelse, der er lovligt påbegyndt senest den 12. juni 1999, kan dog fortsætte, men retten hertil bortfalder, når den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, jf. § 56, stk. 4."

Hotelbegrebet afgrænses med baggrund i bemærkningerne til loven samt i eksisterende praksis efter sommerhusloven, således at der stilles krav om at, (i) der drives selvstændig erhvervsvirksomhed, (ii) der er mulighed for servering, (iii) hotelgæsterne modtages i en reception, (iv) det tilsigtes, at udlejning sker mhp. at opnå en økonomisk fordel, og (v) endelig anses egen brug alene for acceptabel, såfremt der er tale om en begrænset egen brug.

I modsætning til hotelvirksomhed er udlejning af privates sommerhuse bl.a. kendetegnet ved at, (i) erhvervsmæssig udlejning er ulovlig, (ii) der udlejes fortrinsvis til lejere, der benytter sommerhuset til bolig i deres ferie, (iii) lejeperioden er primært 1-3 ugers varighed, (iv) lejerne skal selv sørge for linned, håndklæder og lignende, (v) der foretages ingen daglig eller ugentlig rengøring, (vi) lejerne modtages ikke i reception, og (vii) sommerhusene må ikke lovligt udlejes hele året.

Udlejning af sommerhuse i Danmark kan således ikke betragtes som hotellignende.

Dette synspunkt er tillige understøttet af Skatteministeriets svar den 20. februar 2009 på spørgsmål S 1378 af 16. februar 2009 indleveret af Collette L. Brix (DF), hvori følgende er anført:

"....

Sommerhusudlejning er derimod normalt ikke en kommerciel aktivitet i Danmark, og er ikke i konkurrence med hotelsektoren. Sommerhuse er et supplement til ejernes private-/helårsbolig, hvor ejerne opholder sig i fritiden og ferier.

Baggrunden for at udlejning af sommerhuse ikke er i konkurrence med hoteller er, at der ved udlejning af sommerhuse alene sker udlejning til beboelse, uden at der i forbindelse med udlejningen er tilknyttet fællesfaciliteter og tilbydes tjenesteydelser af udlejeren svarende til dem, der ydes på hoteller, feriecentre og lignende.

Jeg er på denne baggrund ikke enig i spørgers opfattelse, at der er konkurrenceforvridning i forhold til hotelsektoren som følge af momsfrigørelsen for udlejning af sommerhuse.

....."

Feriehusudlejernes Brancheforening er enig i Skatteministeriets ovennævnte betragtninger, og sommerhusudlejning betragtes efter fast praksis i Danmark jf. Den Juridiske Vejledning afsnit D.A.5.8.5. om udlejning af fast ejendom, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, og kan ikke sammenlignes med udlejning af værelser i hoteller og er på ingen måde i konkurrence med hoteller, der per definition leverer et helt andet produkt og henvender sig til et andet kundesegment.

Til trods for hvad EU-Kommission lægger op til, kan man ikke uden præjudice for national lovgivning og nationale definitioner af "korttidsudlejning" pålægge moms på korttidsudlejning, fordi det anses for "hotellignende". Hvis der pålægges moms på korttidsudlejning, fordi korttidsudlejning defineres som hotellignende og ikke udlejning af fast ejendom til

beboelse, kan sommerhuslovens definition af hotelvirksomhed ikke opretholdes. Den nugældende danske lovgivning på området vil ikke give mening, hvis man momsmæssigt var at betragte som hotel, men i enhver anden henseende vil skulle opretholde status, som om man ikke driver erhvervsmæssig sommerhusudlejning.

Platform

Kommissionens forslag synes at forudsætte, at der er tale om formidling i fremmed navn og for fremmed regning, (jf. bl.a. formuleringerne under "Reasons for the proposal, (2) VAT treatment of the platform economy" i forslag til ændring af momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF, jf. KOM(2002), 701 samt artikel 28a og forslag til ændring af gennemførelsesforordningen (Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011), jf. KOM(2022) 704 artikel 9b).

Det modsatte gør sig utvivlsomt gældende for danske formidlingsbureauer, der handler i eget navn og for fremmed regning (undisclosed agent) via deres hjemmesider. Traditionelle danske formidlingsbureauer skal alene "formidle" udlejning for at sikre, at der ikke er tale om køb og salg af udlejning. Såfremt formidlingsbureauerne købte og herefter solgte udlejningsuger, ville formidlingsbureauerne få status som "bruger" i sommerhuslovens forstand og dermed foretage erhvervsmæssig udlejning i strid med sommerhusloven. I forbindelse med vedtagelse af sommerhusloven i 1972 fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at "heller ikke turistbureauers og udlejningsfirmaers virksomhed som formidlere kræver tilladelse efter sommerhusloven" (vores understregning). Traditionelle danske formidlingsbureauer handler endvidere i eget navn og for fremmed regning og er derfor omfattet af momsfrigtagelsen jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 8), jf. § 4. stk. 4.⁴

Platforme, som f.eks. Airbnb og Booking.com, handler derimod i *fremmed navn og for fremmed regning*, når de faciliterer direkte kontakt mellem leverandøren af udlejning (sommerhusejer) og kunden (lejer), hvorefter aftalen om udlejning bliver indgået direkte mellem sommerhusejer og lejer. Når man handler i fremmed navn for fremmed regning, er formidlingsydelsen momspligtig.⁵

Momsreglerne har altid skelnet mellem de to situationer, hvilket er velbegrundet ud fra forskelligheden i leverancer, aftaler m.v., når der ageres i hhv. eget navn og fremmed navn. Forslaget slår uden nærmere begrundelse de to situationer sammen, hvilket må forventes at medføre betydelige og u hensigtsmæssige ændringer af strukturerne i en branche, som har udviklet sig og fungerer på grundlag af regler og praksis, der

⁴ Den Juridiske Vejledning D.A.4.2.3 Formidling af ydelser (eget navn)

⁵ Den Juridiske Vejledning D.A.4.2.3 Formidling af ydelser (eget navn)

har eksisteret meget længe, og som bidrager betydeligt til samfundsøkonomien inklusive sammenhængskraften i landdistrikter og andre yderområder.

ViDA rummer i den foreliggende form en række momstekniske udfordringer, som uhensigtsmæssigt påvirker danske momsregler og momspraksis.

En anden uheldig konsekvens af lovforslaget er, at hvis udlejning af ferieboliger i Danmark fremover skal sidestilles med hotelvirksomhed i momsmæssig henseende, men uden at sommerhusloven er ophævet eller væsentlig ændret, vil husejere der *ikke* udlejer via en "deemed supplier"-platform (der ikke er omfattet af forslagets artikel 28a) være tvunget til at udøve momspligtig økonomisk virksomhed, uden at de har mulighed for at drive virksomhed i selskabsregi.⁶

Deemed supplier

Det synes uklart, om traditionelle danske formidlingsbureauer bliver omfattet af den nye "deemed supplier"-model, når salg af udlejningen sker via deres hjemmesider i eget navn og for fremmed regning.

Det nye "deemed supplier"-regime findes i forslaget til ændring af momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF), jf. KOM(2002) 701 som den nye Artikel 28a:

"Article 28a

Notwithstanding Article 28, a taxable person who facilitates, through the use of an electronic interface such as a platform, portal, or similar means, the supply of short-term accommodation rental, as referred to in Article 135(3), or passenger transport, shall be deemed to have received and supplied those services themselves where the person providing those services is one of the following:

- (a) a non-established person who is not identified for VAT purposes in a Member State;*
- (b) a non-taxable person;*
- (c) a taxable person carrying out only supplies of goods or services in respect of which VAT is not deductible;*
- (d) a non-taxable legal person;*
- (e) a taxable person subject to the common flat-rate scheme for farmers;*
- (f) a taxable person subject to the special scheme for small enterprises."*

⁶ Sommerhuslovens § 8

Definitionen af "facilitates" findes i forslag til ændring af gennemførelsesforordningen (Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011), jf. KOM(2022) 704 som den nye artikel 9b, men indeholder ikke en præcisering af, hvorvidt modellen skal omfatte formidlingsbureauer, der formidler udlejning via deres hjemmesider i eget navn og for sommerhusejeres regning, dvs. hvor der *ikke* er "contact" mellem husejer (supplier) og gæst (customer).

Platforme, der derimod formidler i fremmed navn og for fremmed regning, således at leverandører og kunder indgår aftalen direkte, er tydeligvis omfattede:

'Article 9b

1. For the application of Article 28a of Directive 2006/112/EC, the term 'facilitates' shall mean the use of an electronic interface to allow a customer and a supplier offering supplies of short-term accommodation rental or passenger transport through the electronic interface to enter into contact, which results in a supply of those services through that electronic interface.

However, a taxable person shall not be considered to facilitate a supply of short-term accommodation rental or passenger transport where all of the following conditions are met:

(a) that taxable person does not set, either directly or indirectly, any of the terms and conditions under which the supply is made;

(b) that taxable person is not, either directly or indirectly, involved in authorising the charge to the customer in respect of the payments made;

(c) that taxable person is not, either directly or indirectly, involved in the provision of those services.

Såfremt traditionelle danske formidlingsbureauer, der handler i eget navn og for fremmed regning, bliver omfattet af den nye "deemed supplier"-model, når salg af udlejningen sker via deres hjemmesider, medfører dette, at momslovens § 4, stk. 4, reelt sættes ud af kraft eller gøres betydningsløs i forhold til sommerhusudlejning, således at det ikke har betydning for formidlingsbureauet at udleje i eget navn og for husejers regning, som det jf. bemærkningerne til sommerhusloven var forudsat, at formidlingsbureauerne skulle gøre.

Forvridning af grundprincipperne i momssystemet

Feriehusudlejernes Brancheforening er af den opfattelse, at en implementering af forslaget i Danmark vil indebære et brud med et grund-

princip i moms-systemet, nemlig at privat salg ikke er omfattet af afgifts-pligten.

Af momsloven (LBKG 2019-09-26 nr. 1021) følger:

"Kapitel 1 Afgiftens område

Momslovens § 1

Erhvervsmæssig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark er afgiftspligtig efter denne lov." (vores understregning).

Ved erhvervsmæssig levering forstås leverancer i forbindelse med økonomisk virksomhed:

"Momslovens § 3

Afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed."

Det er veletableret, at udtrykket "økonomisk virksomhed" omfatter ikke alene varig virksomhedsudøvelse, men også sæsonmæssige eller mere lejlighedsvis transaktioner.⁷ For at en levering af varer eller ydelser er momspligtig, er det dog en betingelse, at leveringen foretages mod vederlag af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab⁸. Handler leverandøren derimod i egenskab af privatperson, er leveringen ikke momspligtig.

Det er også veletableret, at som afgiftspligtige personer betragtes ikke alene registrerede virksomheder, men også ikke-registrerede virksomheder. F.eks. er læger og tandlæger afgiftspligtige personer, selv om der ikke skal betales afgift af læge- og tandlægeydelser. Der er imidlertid den afgørende forskel i forhold til en læge- eller tandlægevirksomhed, at læge- og tandlægeydelser er leveret som hovedydelse i en professionel virksomhed i modsætning til udlejning af et sommerhus, der udlejes af privatpersoner som supplement til eget brug – alt andet vil være i strid med sommerhusloven.

EF-Domstolen har i C-230/94, (Renate Enkler-sagen) taget stilling til, hvorledes udlejning af et aktiv skal betragtes i momsmæssig henseende, når der er tale om både privat brug af aktivet og udlejning med økonomisk indtægt til følge. Sagen drejede sig dog ikke om udlejning af et privatejet aktiv, men derimod udlejning af et aktiv købt i hobbyvirksomhedsregi, der også blev brugt i privatregi. EF-Domstolen udtalte i sagen,

⁷ Den Juridiske Vejledning D.A.3.1.4.1 Hvad er økonomisk virksomhed? samt forarbejderne (Lovforslag 124, folketingsåret 1993-94) til momslovens § 3.

⁸ Se moms-systemdirektivets artikel 2, stk. 1, litra a) og c).

at udlejning af et aktiv er en økonomisk virksomhed i momshenseende, når udlejningen iværksættes med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.

Under sagen slog domstolen fast, at såfremt et gode på grund af sin karakter kan anvendes såvel til erhvervsmæssig som privat brug, må der foretages en vurdering af samtlige omstændigheder vedrørende dets udnyttelse ved afgørelsen af, om det anvendes med henblik på opnåelse af indtægter, der faktisk er af en vis varig karakter.⁹ Dommens præmis nr. 28, hvori domstolen udtalte, at en sammenligning mellem på den ene side de omstændigheder, hvorunder den pågældende faktisk udnytter godet og på den anden side de omstændigheder, hvorunder en tilsvarende økonomisk virksomhed *normalt udøves*, kan være en mulig fremgangsmåde ved afgørelsen af, om den pågældende virksomhed udøves med henblik på at tilvejebringe indtægter af en vis varig karakter. Præmissen er citeret i Den Juridiske Vejledning¹⁰ og kan derfor også anses som en del af dansk momspraksis.

Det er Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at en sammenligning mellem danskernes sommerhusudlejning og udlejning af hotelværelser i Danmark utvivlsomt fører til en konklusion om, at sommerhusudlejning *ikke udøves på en måde, der svarer til "normal" hoteludlejning* jf. de ovenfor nævnte begrænsninger for lovlig sommerhusudlejning. Det er således Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at lovlig sommerhusudlejningen aldrig iværksættes "med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter".

Formålet med erhvervelsen af et sommerhus indgår efter fast administrativ praksis som et kriterie for vurderingen af, hvorvidt erhvervelsen er sket med henblik på erhvervsmæssig benyttelse af sommerhuset. Såfremt købet sker "med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter", vil dette tale for, at der er tale om erhvervsmæssig og dermed ulovlig udlejning.

Ovennævnte synspunkter understøttes af statistik¹¹, som viser, at et dansk sommerhus i gennemsnit var udlejet i 17,35 uger i de seneste tre hele år (2019-2021).

Den Juridiske Vejledning¹² anfører følgende retningslinjer i forbindelse med bedømmelsen af, hvornår hobbyvirksomhed udgør økonomisk virksomhed i momsmæssig henseende:

⁹ C-230/94 (Renate Enkler, præmis 27 (sidste del))

¹⁰ Den Juridiske Vejledning D.A.3.1.4.2.2 Hobbyvirksomhed

¹¹ Tal fra Danmarks Statistik

¹² Den Juridiske Vejledning D.A.3.1.4.2.2 Hobbyvirksomhed

"Afgørelsen af, om der på det momsretlige område er tale om økonomisk virksomhed, træffes på grundlag af en samlet, konkret vurdering af virksomheden, hvor alle relevante forhold må inddrages.

De relevante forhold, der har været lagt vægt på i praksis, er bl.a.:

- om virksomhedens omfang er af en vis størrelse*
- om virksomheden drives tilstrækkeligt intensivt/seriøst*
- om driftsformen er sædvanlig for virksomheder af den pågældende art*
- om der er andre end erhvervmæssige formål med virksomheden*
- om ejeren er afskåret fra at anvende virksomhedens aktiver til privat brug*
- om ejeren har særlige faglige forudsætninger (fx relevant uddannelse) for at drive den pågældende virksomhed*
- om virksomheden har en naturlig sammenhæng med ejerens evt. øvrige indtægtsgivende erhverv*
- om virksomheden lever op til den erhvervmæssige standard, der er gældende for det pågældende erhverv*
- om virksomheden i givet fald vil kunne sælges til tredjemand, dvs. om den trods evt. hidtidigt underskud i tredjemands øjne har en potentiel indtjeningsevne, eller om den slet ikke kan drives løsrevet fra den ejendom, person eller det regi, hvor den hidtil har været drevet.*

Ingen af disse kriterier er i sig selv afgørende for vurderingen af, om der er tale om økonomisk virksomhed i momslovens forstand."

Feriehusudlejernes Brancheforening mener, at danske sommerhusejeres lovlige udlejning efter ovenstående retningslinjer aldrig vil kunne betragtes som hobbyvirksomhed, der udgør økonomisk virksomhed i momslovens forstand.

For at overholde sommerhusloven vil danske sommerhusejere stadig være udelukket fra at investere i sommerhuse, der udlejes erhvervmæssigt, de vil derfor ikke kunne investere i sommerhuse, som alene skal bruges til udlejning, og de vil dermed stadig være udelukket fra at kunne gøre brug af virksomhedsskatteordningen, lige som de ikke lovligt vil kunne erhverve sommerhuse i selskabsregi.

Sommerhusejerne vil, når de ikke udlejer gennem en "deemed supplier"-platform, stå i en situation, hvor de som udgangspunkt vil skulle lade sig momsregistrere uden at kunne drive virksomhed i selskabsregi eller kunne gøre brug af virksomhedsskatteordningen og uden at kunne få fuld momsfradragsret.

Som anført ovenfor er det ikke lovligt for en sommerhusejer at anvende virksomhedsskatteordningen, der alene kan anvendes, såfremt sommer-

husejeren fraskriver sig retten til at gøre brug af sit sommerhus, hvilket igen får den konsekvens, at udlejningen bliver ulovlig erhvervsmæssig udlejning. Heller ikke i skattemæssig henseende kan sommerhusudlejning således være erhvervsmæssig.

Det er Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at efter en vurdering af samtlige omstændigheder vedrørende danske sommerhusejeres udnyttelse af deres sommerhuse til udlejning, handler danske sommerhusejere for at overholde sommerhusloven i egenskab af privatperson. Såfremt danske sommerhusejere ikke udlejede i deres egenskab af privatpersoner i momshenseende, ville der være tale om udlejning i strid som sommerhusloven og dermed i strid med sommerhusprotokollen.

Merværdiafgifts- og momsneutralitetsprincippet

Feriehusudlejernes Brancheforening mener, at forslaget på flere punkter vil være i strid med merværdiafgiftsprincippet og momsneutralitetsprincippet.

Merværdiafgiftssystemet medfører, at der ved ethvert salg af varer og ydelser skal betales merværdiafgift (moms) af salgsprisen, men at virksomheden kan fratække den moms, som den har betalt ved produktionen af varen/ydelsen, dvs. råvarer og produktionsomkostninger m.v.¹³ Virksomheden skal altså kun betale moms af den værditilvækst, der sker i virksomheden.

Princippet indebærer, at en afgiftspligtig fra den afgift, der skal betales, kan fradrage de beløb, der er betalt i foregående led, så afgiften i et givet led kun pålægges merværdien i dette led, og så afgiften i sidste instans bæres af forbrugeren.

Direktivforslaget indebærer, at husejerens underliggende levering til platformen skal være momsfritaget uden fradragsret (Artikel 136b), mens den "deemed supply" fra platform til gæst vil være pålagt moms. Hvis dette forslag bliver implementeret i Danmark, vil danske sommerhusejere, der udlejer deres hus via en "deemed supplier"-platform, blive negativt påvirket af den prisændring i lejen, som implementeringen vil forårsage, men vil fortsat ikke kunne fradrage de momsbeløb, de har betalt for at vedligeholde huset m.v. Der vil være tale om "omvendt konkurrenceforvridning", idet hoteller har ret til fuldt fradrag for udgifter. Forslagets artikel 136b resulterer i manglende momsfradragsret for en principielt momspligtig leverance.

For husejere, der ikke udlejer via en "deemed supplier"-platform, vil udlejningsydelsen være momspligtig efter de foreslåede regler, og der vil

¹³ Den Juridiske vejledning D.A.1.3 Momssystemet - generelt

skulle foretages en skønsmæssig vurdering af deres ret til fradrag, idet der for varer og ydelser, som husejere benytter både til udlejning og til privat brug af huset, udelukkende kan foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige udlejning.¹⁴ Dette vil uden tvivl skabe forvirring og besvær for danske sommerhusejere og vil herudover blive administrativt meget tungt samt kræve allokering af betydelige kontrolressourcer hos Skattestyrelsen. I tilknytning hertil kan det anføres, at man af administrative årsager på skatteområdet har indført standardfradrag til afløsning af fradrag for udgifter til faktisk vedligeholdelse.

Det bemærkes endvidere, at udlejning gennem en "deemed supplier"-platform vil blive momsbelagt fra 0 kr., mens sommerhusejer, der ikke udlejer gennem en "deemed supplier"-platform, først vil blive momspligtig fra 50.000 kr.

Ikke hotellignende - momsperspektiv

Vi har ovenfor kommenteret "ikke hotellignende" i et mere generelt perspektiv.

I momsperspektivet lægger forslaget op til at definere en aktivitet som hotellignende alene på grundlag af, om varigheden af aktiviteten er på 45 dage eller mindre.

Dette er en alt for simpel måde at afgrænse aktiviteten på, særligt i lyset af de helt åbenbare forskelle, der er mellem udlejning af private sommerhuse og hotelvirksomhed.

Det er i den forbindelse væsentligt at gøre sig klart, at det ikke vil være lovligt for en sommerhusejer at drive hotelvirksomhed i sit sommerhus. Definitionen af hvornår man udlejer sit sommerhus til *boligformål*, og hvornår der er tale om hotelvirksomhed, er derfor afgørende i forhold til den danske sommerhusprotokol.

Som tidligere nævnt er udlejning af private sommerhuse forskellig fra hotelvirksomhed bl.a. fordi: (i) erhvervmæssig udlejning er ulovlig, (ii) der udlejes fortrinsvis til lejere, der benytter sommerhuset til bolig i deres ferie, (iii) lejeperioden er primært 1-3 ugers varighed, (iv) lejerne skal selv sørge for linned, håndklæder og lignende, (v) der foretages ingen daglig eller ugentlig rengøring, (vi) lejerne modtages ikke i reception, og (vii) sommerhusene må ikke lovligt udlejes hele året.

¹⁴ Momslovens § 38, stk. 2

Det er derfor Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at Kommissionens forslag – hvis det skal gennemføres – bør justeres væsentligt i forhold til definitionen af "hotellignende" og på en sådan måde, at udlejning af privates sommerhuse til boligformål ikke er omfattet af kriteriet, når de konkrete forhold de facto er forskellige fra hotelaktivitet, jf. beskrivelsen ovenfor – og se forslag hertil nederst.

Væsentlig risiko for betydelige samfundsmæssige økonomiske konsekvenser:

Formidlingsbureauer indberetter årligt bl.a. antallet af udlejede sommerhuse til Danmarks statistik. Der er i Danmark ca. 220.000 sommerhuse, hvoraf ca. 40.000 udlejes.

Overnatninger i sommerhuse står for ca. 53 % (2019 før corona) af alle udenlandske overnatninger i Danmark og ca. 36 % af alle overnatninger i Danmark (mere end 40 % under årene med corona i 2020 og 2021). Ser man på turismen udenfor storbyerne, er overnatning i sommerhuse den altdominerende ferieform med 45 % af alle overnatninger. 98-99 % af alle sommerhusovernatninger er udenfor de større byer som København, Aalborg, Aarhus og Odense.

Nedenfor er indsat en oversigt over de seneste års antal overnatninger i sommerhuse samt de af VisitDenmark skønnede omsætningstal og antal beskæftigede, som overnatninger i sommerhuse genererer i samfundet med øget aktivitet i lokalsamfundet, attraktioner, restauranter, håndværkere osv.

	2018	2019	2020	2021	2022
Antal overnatninger, mio.	19,5	20,7	19,9	21,9	23,3
Omsætning som følge af sommerhusudlejning, mia. kr.	18,5	19,6	18,9	20,8	22,1
Antal fuldtidsbeskæftigede som følge af sommerhusudlejning	22.900	24.300	23.400	25.700	27.400

Overnatningstal for 2020 og 2021 har været påvirket af corona, og også 2022 er delvist påvirket af indløsning af udstedte vouchers fra de to forudgående år. Tallene fra 2019 giver derfor måske et mere generelt billede af sommerhusenes betydning i overnatningstal, omsætning m.v.

Sommerhuse, der udlejes gennem danske formidlingsbureauer, genererer ifølge VisitDenmark en omsætning på 19,6 mia. kr. (2019) og skaber ca. 24.300 fuldtidsarbejdspladser – primært i lokalsamfundet. Mellem ca. 25 % og 33 % af sommerhusturisternes omsætning går til

sommerhuset. Det vil sige mellem 67 % og 75 % af omsætningen er til gavn for erhvervslivet og for samfundet i turistområdet i Danmark.

Det er Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at såfremt ViDA implementeres i Danmark, og udlejning af sommerhuse dermed pålægges 25 % moms, vil den betragtelige meromkostning ved udlejning påvirke såvel udlejningsprisen og dermed antallet af bookinger som husejers incitament til at udleje sit private sommerhus.

1. En implementering af ViDA i Danmark vil medføre en for gæsten mærkbar forhøjet lejepris, også selv om momsbeløbet ikke fuldt ud vil blive væltet over på gæsterne.

Som beskrevet ovenfor adskiller dansk sommerhusudlejning sig fra hoteldrift både i form af den "manglende" tilhørende service og begrænsningerne i udlejningsmuligheder (antal uger, årstid og kapacitet). Kundesegmentet adskiller sig fra hotellernes. Enkelte gæster vil måske vælge i stedet at holde ferie ved anden overnatning i Danmark, men konkurrencen er i særdeleshed fra udlandet. Dvs. et spørgsmål om valg af feriedestination og land.

Med reference til momssatserne i de europæiske lande og vores nabolande i særdeleshed vil dansk sommerhusudlejning blive meget hårdt ramt af en ændring af momsreglerne som foreslået. En ændring, der uundgåeligt vil ramme både udbud og efterspørgsel og derfor også vil ramme antallet af overnatninger i Danmark. I den internationale konkurrence vil vores nabolande som Sverige, Tyskland og Norge ikke opleve en tilsvarende konsekvens som følge af ViDA.

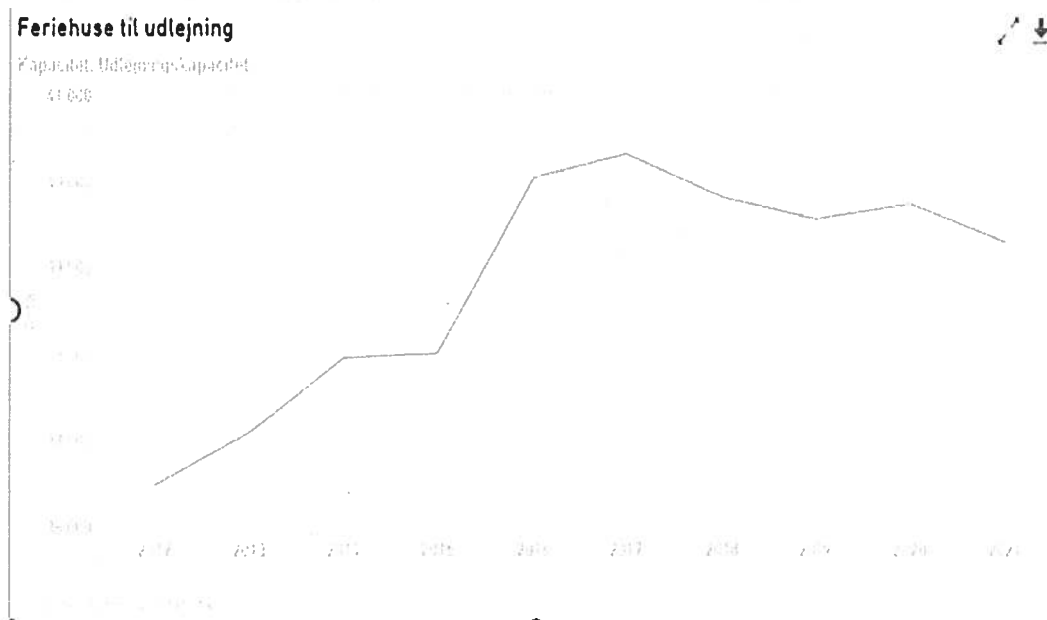
En forhøjelse af lejeprisen, der ikke skyldes markeds kræfterne, men en betragtelig meromkostning alene på privates udlejning af sommerhuse, vil alt andet lige medføre et fald i den samlede udlejning samt en mindre indtjening til både husejere og formidlingsbureauer, og herudover en væsentlig reduktion af omsætning og beskæftigelsen i lokalsamfundet.

Det er Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at den samlede økonomiske påvirkning af det danske momsprovenu formentlig vil vise sig negativ i Danmark, idet enhver gæst med et dagligt døgnforbrug på 947 kr. (VisitDenmark) i gennemsnit efterspørger et dagligt momspligtigt forbrug på mellem 67 % og 75 % af døgnforbruget svarende til mellem 635 kr. og 711 kr. til indkøb, besøg i forlystelser, restaurantbesøg osv. Det betyder, at statskassen dagligt vil miste mellem 127 kr. og 142 kr. i momsprovenu pr. manglende gæst eller mellem 3.556 kr. og 3.976 kr. ugentligt for en gennemsnitlig familie på 4 personer.

Hertil kommer de skattemæssige konsekvenser, jf. nærmere neden for.

2. Indførelse og regulering af bundfradrag har haft og har en afgørende betydning for sommerhusejeres incitament og vilje til at udleje deres private sommerhus gennem et formidlingsbureau. Som det ses af nedenstående oversigt, har antallet af udlejede sommerhuse ligget omkring de 40.000 de seneste år med lille aftagende tendens. (Det ekstraordinære fald i 2021 skyldes øget salg af sommerhuse under årene med corona, herunder salg af sommerhuse, der også har været lejet ud. Disse huse ser ud til at være på vej tilbage.) Kapaciteten er, som oversigten viser, sårbar. Vi har i de sidste år manglet kapacitet i højsæsonen for at kunne møde gæsternes efterspørgsel.

Vi ved, at økonomien betyder meget for sommerhusejere i forhold til at ville leje deres private sommerhus ud med den ekstra slitage, der naturligt ligger i udlejningen. Der vil derfor være en stor gruppe, der ved forringelse af økonomien bag udlejningen må antages at ville tage deres sommerhuse helt eller delvist af markedet for udlejning gennem formidlingsbureauer. Et fald i indtjeningen vil betyde, at mange sommerhusejere vil vælge at stoppe udlejningen i de billigste uger, og andre vil helt stoppe udlejningen. Det vil modvirke den meget positive udvikling, der har været i de seneste 5-10 år, hvor antallet af overnatninger er steget markant uden for højsæsonen.

Et typisk sommerhus har en indtjening på ca. 80.000 kr. (inkl. forbrug) før skat og 63.000 kr. efter skat og forbrugsafregning pr. år.

Hvis der pålægges moms, vil indtjeningen i det samme sommerhus efter skat, forbrugsafgifter og moms falde til 51.000 kr. om året.

Det bemærkes for en god ordens skyld, at i den Nationale Strategi for Bæredygtig Vækst i Dansk Turisme, offentliggjort af den tidligere regering i juni 2022, er der frem mod 2030 fokus på at øge antallet af overnatninger i Danmark, herunder overnatninger i sommerhuse. Med et forventeligt mærkbart fald i kapaciteten og et venteligt fald i afsætningen som følge af en momsindførelse er dette mål selvsagt svært opnåeligt for sommerhuse. Endeligt bemærkes, at hvis udlejning gennem formidlingsbureauerne bliver mindre attraktiv for sommerhusejerne, set i forhold til de udgifter, der er forbundet med udlejningen, øges interessen alt andet lige for at udleje privat (uden formidlingsbureauerne, der har en indberetningspligt af husejeres lejeindtægter) og dermed risikoen for sort udlejning.

Det er klart, at i det tilfælde, hvor Danmark ikke får en undtagelse fra de nye regler på momsområdet, og Danmark eventuelt som led heri på et tidspunkt skulle tabe en sag ved domstolene anlagt af f.eks. en tysker interesseret i at erhverve sommerhus i Danmark, vil det ikke alene få betydning for antallet af udlejede sommerhuse i mærkbar nedadgående retning, men i særdeleshed også få betragtelig betydning for prisdannelsen på danske sommerhuse. Til illustrativt eksempel kan nævnes Sild og Rømø, der ligger geografisk samme sted, og hvor man tydeligt kan se forskellen på huspriser, ejer- og brugersammensætning.

Forslag

Det foreliggende udkast til moms-initiativ kommer i forlængelse af to andre væsentlige tiltag inden for regulering af platformsøkonomien.

EU har med Rådets direktiv (EU) 2021/514 af 22. marts 2021 ("DAC7") fastsat fælles skatteindberetningsregler for digitale platforme, hvor udlejning af ferieboliger gennem formidlingsbureauernes hjemmesider omfattes. Direktivet er implementeret i dansk ret ved lov nr. 902 af 21/06/2022 med ikrafttræden 1. januar 2023. Reglerne medfører, at det nuværende indberetningssystem for sommerhusudlejning skal erstattes af et nyt system, der er under udvikling i Skattestyrelsen.

Kommissionen fremlagde dernæst i oktober 2022 Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om indsamling og videregivelse af data i forbindelse med korttidsudlejning af indkvartering og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 ("Short Term Rental Initiative"). Forslaget er stadig under behandling og indeholder forslag om indberetning uden for DAC7-regi til myndigheder af bl.a. lejeperioder m.v.

Feriehusudlejernes Brancheforening hilser ønsket om bl.a. mulighed for bedre kontrol velkommen. De traditionelle formidlingsbureauer foretager allerede på nuværende tidspunkt indberetning af antal overnatninger, nationalitet m.v. til Danmarks Statistik.

I forhold til udlejning af sommerhuse har Danmark en særlig status, idet korttidsudlejning af sommerhuse i Danmark aldrig har været og reelt heller ikke er "hotellignende". Dansk momshåndtering bygger på en årelang fast håndtering, der er et resultat af samspillet mellem momsregler, traktatprotokol, regulering i sommerhuslov og planlov m.v.

Det er Feriehusudlejernes Brancheforenings opfattelse, at Kommissionens forslag om, at korttidsudlejning af boliger uden videre skal anses for "hotellignende" og dermed momspligtig udlejning retteligen:

- bør præciseres således, at Danmark med henvisning til sommerhusprotokollen undtages.
- alternativt at forslaget ændres således, at forslaget ikke kommer til at omfatte traditionel sommerhusudlejning gennem traditionelle formidlingsbureauer, der i modsætning til platforme som f.eks. Airbnb og Booking.com formidler udlejning i eget navn og for fremmed regning.

Sidstnævnte kan eventuelt sikres ved en kvalificering af "hotellignende" virksomhed, således at det ikke alene er overnatninger under 45 dage, men overnatninger, der samtidig tilbyder de for hoteller karakteristiske services og har de for hoteller karakteristiske kendetegn som (i) der drives selvstændig erhvervsvirksomhed, (ii) der er mulighed for servering, (iii) hotelgæsterne modtages i en reception, (iv) det tilsigtes at udlejning sker mhp. at opnå en økonomisk fordel, og (v) endelig anses egen brug alene for acceptabel, såfremt der er tale om en begrænset egen brug.

For at imødegå behov og ønsker om kontrol- og opkrævningsformål opfordres til, at ViDA-initiativet behandles i sammenhæng med Kommissionens Short Term Rental-initiativ, der indeholder forslag om rapporteringskrav for korttidsudlejning, herunder rapportering om udlejningsomfang. Med disse oplysninger vil de enkelte medlemslande få mulighed for at kontrollere overholdelsen af eventuelle nationale/lokale regler om tidsbegrænsninger for f.eks. udlejning af lejligheder m.v. i hovedstæder og større byer.

Vi står selvfølgelig til rådighed med henblik på uddybning af ovenstående og deltager meget gerne i drøftelser om opretholdelse af den danske sommerhusprotokol og den momsmæssige behandling af sommerhusudlejning – og dermed den danske succes med udlejning af sommerhuse i Danmark til gavn for dansk turisme og de lokale samfund samt erhverv i landdistrikterne.

Venlig hilsen

Pia Loft

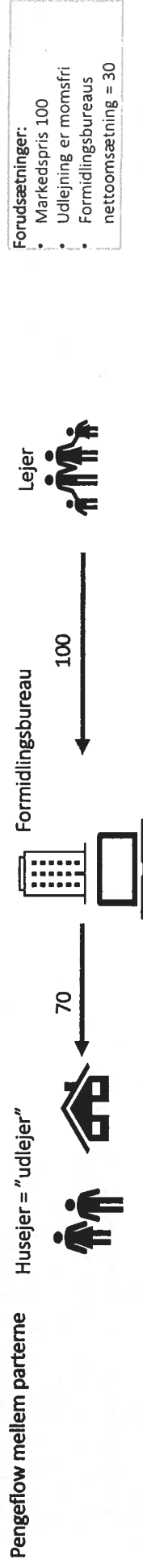
Pia D. Loft
Direktør

pdl@fbnet.dk
+45 51 19 35 44

Amagertorv 9, 2.
DK-1160 København K

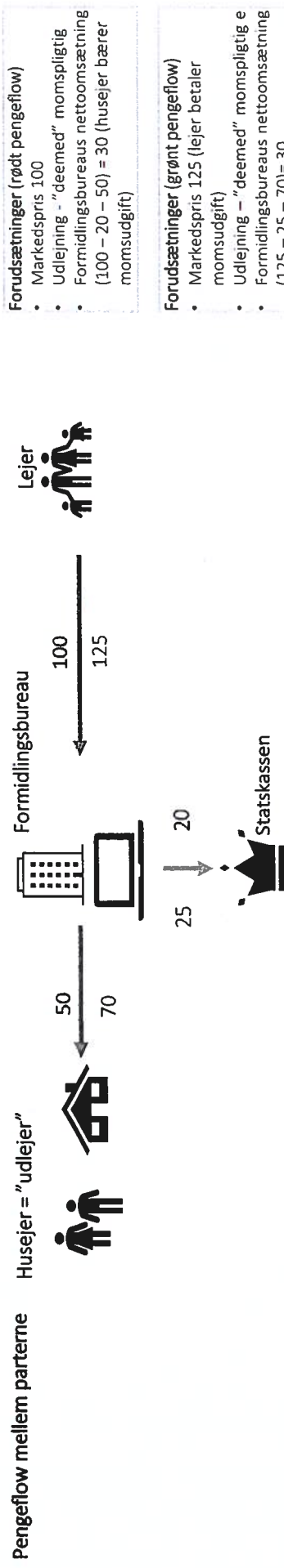
Danmark – pengeflow – feriehusformidling

Eksisterende regler – formidlingsbureau handler i eget navn for fremmed regning

- "as-is" situationen handler Formidlingsbureau i eget navn og for fremmed regning (undisclosed agent)
- Det betyder momsfrihed for Formidlingsbureauet (jf. ML §4, stk. 4)
- Penge flowet bliver derfor, at Formidlingsbureauets indtægt er lejerens betaling (100 i eksemplet) og Formidlingsbureauets udgift er betalingen til husejer (70 i eksemplet)
- Baseret på eksemplet giver det 30 i nettoindtægt til Formidlingsbureauet og 70 i indtægt til husejeren

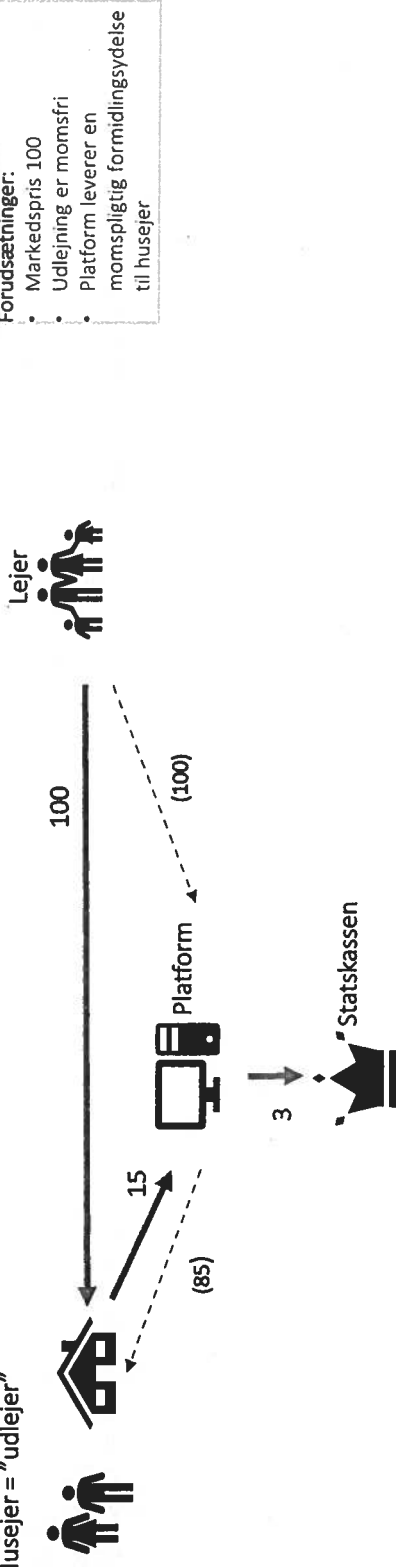
Fremtid ud fra direktivforslag – formidlingsbureau handler i eget navn for fremmed regning

- Fremover handler Formidlingsbureauet (stadig) i eget navn og for fremmed regning (undisclosed agent)
- Dette har dog ingen betydning ift de foreslåede momsregler. Formidlingsbureauet bliver "deemed supplier" af en "hotellignende ydelse" og dermed ændres dansk praksis fra momsfri udlejning til en momspligtig "hotellignende" ydelse
- Penge flowet bliver derfor, at Formidlingsbureauets indtægt er lejerens betaling (100 i eksemplet – røde tal)
- Heraf skal Formidlingsbureauet afholde 20 til staten (forudsat at lejen anses for inklusive moms)
- Efter betaling af moms resterer der nu 80 til fordeling mellem Formidlingsbureau og husejer, dvs. 20 mindre end under eksisterende regler fordi staten skal have 20 i moms. I eksemplet forudsættes, at husejer bærer denne yderligere udgift.
- Alternativt kan merudgiften til moms søges lagt på lejer. I eksemplet (grønne tal) bærer lejer merudgiften til moms, dvs. accepterer at betale 25 ekstra (tallet er 25, fordi prisen for lejer er inkl. moms. Ved et lejeniveau på 125 er moms 25 og dermed 100 tilbage til fordeling mellem Formidlingsbureau og husejer).
- Begge alternativer (eller evt. en kombination) påvirker udbuddet af huse og/eller efterspørgslen i form af antallet af udlejninger (feriegæster) og dermed momsprovenuet af de aktiviteter, der følger af udlejning (restaurantbesøg, indkøb, adspredelser i fx oplevelsesparker osv.)
- Det må ydermere antages, at omfanget af sort udlejning vil stige

Eksisterende regler – fremmed navn fremmed regning

Pengeflow mellem parterne Husejer = "udlejer"

Forudsætninger:

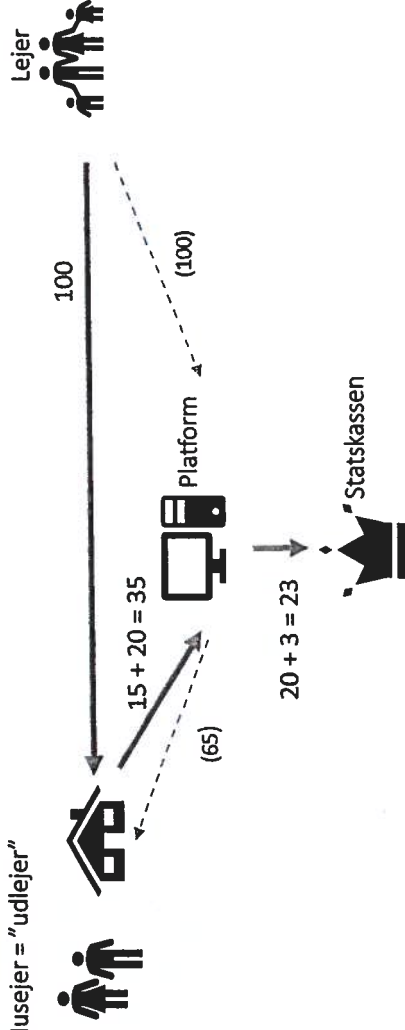
- Markedspris 100
- Udlejning er momsfri
- Platform leverer en momspligtig formidlingsydelse til husejer

- Selvom det ikke er typisk i DK kan en platform formidle i fremmed navn og for fremmed regning (disclosed agent)
- Udlejningsaftalen bliver dermed direkte mellem husejer og lejer
- Platformen modtager betaling fra husejer for en formidlingsydelse.
- Lejers betaling går principielt direkte til husejer, men pengeflowet vil typisk gå via platformen (i eksemplet illustreret med prikket linje og tal i parantes)
- Formidlingsbureauet leverer en momspligtig formidlingsydelse til husejer
- Eksemplet viser, at der efter moms er 97 tilbage til fordeling mellem platform og husejer, hvoraf platformen tager de 12. Husejer beholder/modtager 85.
- Bemærk: Prifsforskellen til formidling via formidlingsbureauer er risikoen for henholdsvis formidlingsbureauet og platformen. Formidlingsbureauer handler i eget navn og tager derfor risici på leverancen til lejer.

1. Fremtid ud fra direktivforslag – platform handler i fremmed navn for fremmed regning (uændret pris for lejer)

Pengeflow mellem parterne

Husejer = "udlejer"

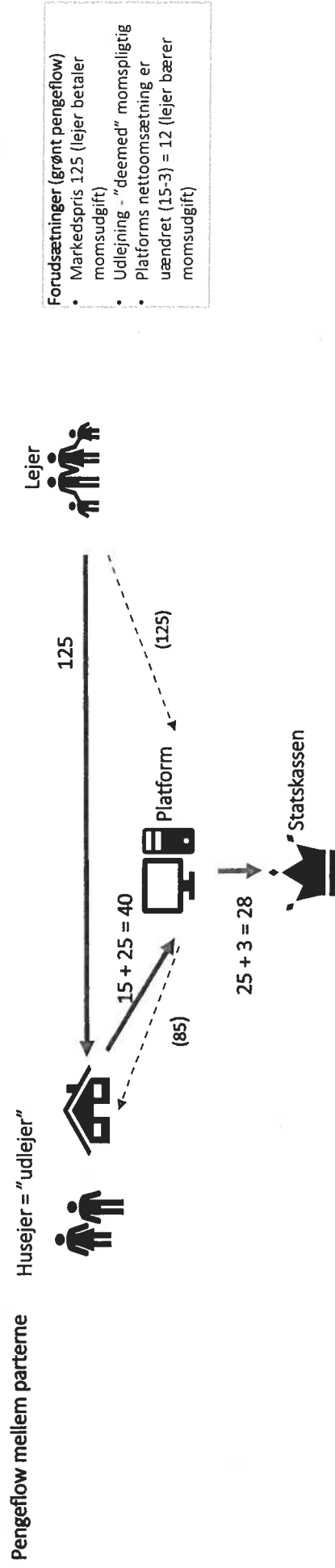
Forudsætninger (rødt pengeflow)

- Markedspris 100
- Udlejning - "deemed" momspligtig
- Platform's nettoomsætning er uændret (15-3) = 12 (husejer bærer momsudgift)

- Fremover handler platform (stadig) i fremmed navn og for fremmed regning (disclosed agent)
- Dette har dog ingen betydning ift de foreslåede momsregler. Platform bliver "deemed supplier" af en "hotellignende ydelse" og dermed ændres dansk praksis fra momsfri udlejning til en momspligtig "hotellignende" ydelse
- Platformens indtægt fra husejer forbliver uændret 15 inklusive moms, idet platformen leverance er helt den samme som hidtil.
- Platformen skal som "deemed supplier" afregne moms af lejers betaling, dvs. 20 i moms af en betaling på 100
- Efter betaling af moms resterer der nu 77 til fordeling mellem platform og husejer, dvs. 20 mindre end under eksisterende regler fordi staten skal have yderligere 20 i moms. I eksemplet forudsættes, at husejer bærer den yderligere udgift på 20 - her illustreret som en betaling fra husejer til platform. I praksis vil platformen typisk tilbageholde beløbet i lejers betaling, som illustreret ved de prikkede linjer og tal i parentes.
- Udbuddet af huse i form af antallet af udlejninger (feriegæster) påvirkes og dermed momsprovenuet af de aktiviteter, der følger af udlejning (restaurantbesøg, indkøb, adspredelser i fx oplevelsesparker osv.)
- Det må ydermere antages, at omfanget af sort udlejning vil stige

2. Fremtid ud fra direktivforslag – platform handler i fremmed navn for lejer ændres med moms

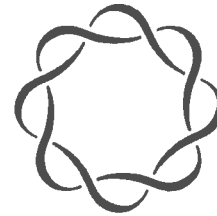

- Fremover handler platform (stadig) i fremmed navn og for fremmed regning (disclosed agent)
- Dette har dog ingen betydning ift de foreslåede momsregler. Platform bliver "deemed supplier" af en "hotellignende ydelse" og dermed ændres dansk praksis fra momsfri udlejning til en momspligtig "hotellignende" ydelse
- Platformens indtægt fra husejer forbliver uændret 15 inklusive moms, idet platformen leverance er helt den samme som hidtil.
- Platformen skal som "deemed supplier" afregne moms af lejers betaling, dvs. 25 i moms af en betaling på 125
- Efter betaling af moms resterer der nu 97 til fordeling mellem platform og husejer, idet lejer har båret merudgiften til moms.
- De prikkede linjer og grønne tal i parentes illustrerer det typiske pengeflow.
- Udbuddet af huse i form af antallet af udlejninger (feriegæster) påvirkes og dermed momsprovenu af de aktiviteter, der følger af udlejning (restaurantbesøg, indkøb, adspredelser i fx oplevelsesparker osv.)
- Det må ydermere antages, at omfanget af sort udlejning vil stige

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

lj@skm.dk

FINANS
DANMARK

Høring af EU-forslag på momsområdet om VAT in the Digital Age

Finans Danmark takker for muligheden for at afgive høringsvar til EU's forslagspakke om VAT in the Digital Age.

Indledningsvis vil Finans Danmark udtrykke stor forståelse for ønsket om en større grad af ensartethed i forhold til digitale indberetningsløsninger og e-fakturering samt forbedringer af myndighedernes kontrolmuligheder. Som beskrevet nedenfor vil det dog medføre store ændringer hos virksomhederne med deraf følgende ekstraomkostninger.

Generelle bemærkninger

To-dages fristen både for udstedelse af faktura for tjenesteydelser cross-border med reverse-charge (artikel 222) samt for indberetning af oplysninger (artikel 263) synes unødigt kort. To-dages fristen vil medføre, at interne processer skal omlægges og automatiseres yderligere, hvilket vil medføre større administrative omkostninger for virksomhederne. En så kort frist med de deraf følgende administrative omkostninger for virksomheder synes ikke at være proportional med de fordele, der opnås. Det bør være muligt at opnå tilsvarende kontrolmuligheder med en noget længere frist.

Artikel 223 fjernes, således at det ikke længere er muligt at udarbejde summariske fakturaer. Finans Danmark skal bemærke, at også dette tiltag vil medføre øgede administrative omkostninger til omlægning af IT-systemer samt yderligere administrative omkostninger, når fakturaer fremadrettet skal udstedes enkeltvis og reelt på daglig basis.

Finans Danmark bemærker, at forslaget til en ny artikel 271a tilsyneladende åbner for mulighed for, at medlemslandene for nationale transaktioner kan kræve indberetning af alle transaktioner inkl. ikke-momspligtige transaktioner. Det vil være en meget stor administrativ byrde for finansielle virksomheder og kan betyde, at ikke-momspligtige transaktioner i sidste ende vil blive dyrere for kunderne. Vi skal samtidig henlede opmærksomheden på, at det følger af momslovens § 52a, at der ikke er pligt til at udstede faktura for ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13, og som leveres i Danmark. En indberetningspligt må

Høringsvar

23. januar 2023

Dok: FIDA-1396615247-688297-v1

Kontakt Lene Schönebeck

antages også at medføre en afledt ændring af faktureringspligten, som vil være endnu et fordyrende led for virksomhederne og deres kunder.

Finans Danmark står til rådighed for eventuelle spørgsmål til vores høringssvar.

Med venlig hilsen

Lene Schönebeck

Direkte: 5131 8717

Mail: lsc@fida.dk

Høringssvar

23. januar 2023

Dok. nr.:

FIDA-1396615247-688297-v1

Til Skatteministeriet

Sendt som e-mail til:

lj@skm.dk og lovgivningogoekonomi@skm.dk

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80

24. januar 2023

Vedr. Høring af EU-forslag på momsområdet – VAT in the Digital Age

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

HORESTA har modtaget høringen og takker for muligheden for at kommentere på denne.

evnr: 17 01 48 11

Bemærkninger

HORESTA repræsenterer samtlige former for erhvervmæssig korttidsudlejning i form af overnatning på hoteller, vandrehjem, camping, slotte, konferencестeder m.fl. Vi er det naturlige talerør for turisterhvervet og takker for at være inviteret til at afgive høringssvar på EU-forslaget "VAT in the Digital Age" gående på, at medlemslande fremover skal kunne pålægge moms på enkeltudlejningssteder via de udlejende og formidlende digitale platforme i stedet for at pålægge den enkelte udlejer moms. Der er således tale om private udbydere af korttidsudlejning til helårig beboelse, der i dag kan udleje sin private bolig momsfrit.

Fair konkurrence afgørende for at støtte op om momsforslaget

Hos HORESTA hylder vi de mange forskellige former for overnatningsturisme, der bidrager til den danske turismøkonomi, når blot vi også sikrer os, at det foregår på fair og reelle markedsvilkår. Dét skylder vi de erhvervsdrivende, der tager et medansvar for at garantere overnattende turister et godt, sikkert og troværdigt produkt. Det er de selvsamme erhvervsdrivende, der er underlagt omfattende lovgivning på alt fra brandsikkerhed, uddannelse af personale, krav til hygiejne, arbejdsvilkår, skatte- og momsbetaling, registrering og indberetning af data m.v. Alt sammen regler, som privat korttidsudlejning via digitale platforme ikke er underlagt og således opkræves der heller ingen moms af udlejningen. Dette skaber et skævt marked for korttidsudlejning af helårsboliger, og er ikke rimeligt overfor erhvervmæssig udlejning, der således bringes i en konkurrencemæssigt ringere position.

HORESTA bakker op forslaget

HORESTA bakker derfor op om EU Kommissionens forslag, en 'deemed supplier-model', hvor det skal være muligt at pålægge udlejningsplatforme, der opererer indenfor EU's grænser, at opkræve og forestå momsbetalingen på vegne af den enkelte korttidsudlejer. Ligeledes bakker vi op om, at korttidsudlejning af private boliger til helårig beboelse skal anses for "hotellignende" og dermed bør udlejningen via disse platforme være momspligtige.

Markedet for korttidsudlejning allerede højere end før COVID-19

Ifølge Eurostat blev der alene i tredje kvartal af 2022 booket 251 mio. overnatninger via platformene Airbnb, Booking, Expedia Group (TripAdvisor). Dette er en kraftig stigning på 24 pct. til sammenligning med 2021. Alene platformsturismen er således vokset med 9 pct. fra 230 mio. overnatninger siden sommeren 2019 før COVID-19. Hotelbookinger via bookingplatforme vokser frem på bekostning af direkte bookinger og udgør omkring en tredjedel af det samlede antal hotelbookinger. Tilsvarende er privat korttidsudlejning vokset kraftigt og ifølge EU Kommissionen udgjorde dette i 2019 ca. 23 pct. af alle turisme overnatninger i EU idet der også er tilflydt branchen erhvervsmæssige udlejere.

Overturisme truer flere steder

Omfanget af privat korttidsudlejning i ejerboliger i byerne er kæmpestort og vedbliver med at vokse uhindret så længe der ikke er nogen form for regulering. Også i Danmark har denne forøget sin markedsandel betragteligt. Den manglende hensyntagen til kommunernes lokalplaner og de mange udlejningssteder, der popper op over alle dele af byerne, er med til at afføde en række negative konsekvenser herunder overturisme, der som et nyt begreb også har nået flere af de større danske byer. Ligeledes påvirker den manglende regulering også udbuddet af privatboliger, hvor boligmangel skaber prisspiraler, der gør det svært for danskere med almindelige lønninger at få råd til en bolig i de større byer.

Moms på privat korttidsudlejning

Derfor er det på tide, at der også indrettes mulighed for at pålægge privat korttidsudlejning moms via bookingplatformene tilsvarende erhvervsmæssig korttidsudlejning f.eks. på hoteller. Dette er nødvendigt for at opnå en konkurrencemæssig ligestilling. Problemet hermed er dog, at det kan vise sig at være en næsten uoverkommelig opgave at opkræve moms af alle de enkelte opslag af private boliger til korttidsudlejning. Derfor giver det mening at bakke op om EU-Kommissionens forslag til at ændre momsreglerne for platformsøkonomien for derved at lægge ansvaret for opkrævning af moms fra de enkelte privatboliger, der lejes ud via platformene, over på bookingplatformene.

Med dette høringssvar fra HORESTA bakkes der således entydigt op om at:

- At korttidsudlejning af privatboliger til helårig beboelse via digitale platforme pålægges moms
- At pålægge de digitale boligplatforme og udbydere af privat korttidsudlejning at indrapportere og opkræve moms på vegne af de udbudte privatboliger til helårig beboelse
- At der skabes lige og fair konkurrence mellem de erhvervsmæssige korttidsudlejere og private ditto

Med venlig hilsen

Martin Gertz Andersen
Politisk chefkonsulent
HORESTA

Skatteministeriet

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K
Att.: j.nr. 2022-14332

Bemærkningerne er sendt til lovgivningoekonomi@skm.dk og lj@skm.dk under henvisning til j.nr. 2022-14332.

Dato: 23-01-2023

Høringssvar til EU-forslag på momsområdet – VAT in the digital age

ITD kvitterer for Skatteministeriets høring af de tre EU-forslag på momsområdet i pakken under det samlede navn "VAT in the digital age". De tre forslag omhandler 1) Digitale indberetningskrav og e-fakturer, 2) Platformsøkonomien og 3) Oprettelsen af Én momsregistrering. ITD har følgende bemærkninger, der primært vedrører forslag 1) og 3).

ITD repræsenterer ca. 700 vognmænd, hvoraf mange kører med eksportvarer ind og ud af Danmark og rundt i hele Europa. Momsindberetninger i forskellige medlemsstater fylder derfor også meget for branchen, dog hovedsageligt i forhold til moms på brændstofforbrug og i mindre grad for momsregistrering af varer.

ITD støtter Europa-Kommissionens fokus på at digitalisere indberetning af moms, og at ensrette procedurer ved hjælp af fælles standarder på tværs af medlemsstater. Det vil gøre det nemmere for transportvirksomheder at kunne bruge de samme systemer og dataformater på tværs af lande, og derved spare millioner af administrative omkostninger. Vi støtter bl.a. derfor også op om indførelse af Erhvervsministeriets lov om digital bogføring, hvor bilag om virksomhedens indtjening m.m. skal uploades digitalt til Erhvervsstyrelsen.

Statslige krav til eller frivillige muligheder for digital indberetning kan være en måde at fremme og skubbe virksomheder mod mere digitalisering. Vi mener dog samtidig, at staten ved denne tilgang også har et øget ansvar for at understøtte virksomhedernes digitalisering, så de kan følge med i udviklingen. Det er vigtigt, at ingen små eller mellemstore virksomheder tabes bag en vogn. Det er særlig vigtigt for de mange små transportvirksomheder i Danmark, der langt fra er digitaliseret. ITD støtter derfor i høj grad statens SMV-digital pulje, der understøtter at virksomheder kan få rådgivning i digitalisering. ITD så dog gerne, at transportvirksomheder også kunne få øget støtte til fysisk IT-udstyr, og til IT-software programmet samt cybersikkerhedssystemer – og at den enkelte virksomhed kan få skræddersyet hjælp per telefon til at navigere i de digitale krav og muligheder.

Det er dog vigtigt, at visse digitale standarder og dokumenter fortsat overlades til et frivilligt samarbejde, der styres af virksomhederne selv. Eksempelvis samarbejder transportvirksomheder i hele verden om standarder og retningslinjer for e-CMR-dokumenter, hvor virksomheder udveksler oplysninger om fragt af gods i elektroniske dokumenter fra virksomhed til virksomhed. Transportvirksomheder motiveres her i høj

grad til øget samhandel på det indre marked, og af, at staten ikke overvåger eller indsamler oplysninger om transportaftaler og handler.

ITD ønsker derfor også at understrege, at den digitale udvikling af myndighedssystemer også skaber et øget behov klarere retningslinjer for, hvad myndigheder må indsamle af data, og hvad disse data må anvendes til. Dette gælder især ved øget administrativt samarbejde mellem momsmyndigheder i forskellige medlemsstater, som lovpakken "Vat in the digital age" lægger op til. Der er behov for, at man i Danmark og såvel som i andre medlemsstater udarbejder specifikke principper og konkrete lovhjemler, der udpensler, hvad data må bruges til, og begrænser myndighedernes adgang til data. Vi mener også, at den enkelte virksomhed så vidt muligt skal give samtykke til myndigheders anvendelse af data.

ITD står naturligvis til disposition ved ønske om yderligere dialog i henhold til ovenstående.

Med venlig hilsen

ITD

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Caroline Brüel', written in a cursive style.

Caroline Brüel
Politisk chefkonsulent

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan in
Hello,

By way of introduction, I work with the Oracle Applications Global Strategy team in product development. Our role is focused on global, regional and country specific legal requirements. We have considerable experience working closely with government agencies across EMEA, APAC, and the Americas in electronic invoicing (e-invoicing) and electronic reporting (e-reporting) specifications. We'd welcome the opportunity to collaborate directly with your team in sharing our global perspective on the legislative/specification trends on e-invoicing and digitalization in the accounting and tax areas.

In response to the consultation of EU proposals in the area of VAT - VAT in the Digital Age (ViDA),

- With regards to e-invoicing and e-reporting, we strongly recommend that Denmark adopt proposals of the EU ViDA draft act and avoid diverging from the proposal
- Global standards and specifications are more efficient and cost effective from both business authority perspective, reducing compliance costs for businesses and enforcement and audit for the tax authority
- We recommend Denmark promote an EU wide single standard for e-invoicing and e-reporting, with minimal country specific deviations
 - The initiative aligns with the Danish Business Authority (ERST)'s strategy to standardize (and B2B) e-invoicing in Denmark by implementing the PEPPOL standard; PEPPOL is compatible with the EU EN-16931 e-invoicing standard, both of them being variations of the UBL 2.1 XML standard
 - It will facilitate the introduction of mandatory B2B e-invoicing and will keep the implementation costs to a minimum
 - It will reduce compliance costs with the EU and other Member States, facilitating cross-border e-invoicing and e-reporting
 - It will facilitate the integration with Central VIES and ensure compliance to the new EU Digital reporting requirements
 - It will increase the efficiency of fiscal controls and help reduce the VAT gap

Thanks & Regards,
Anugya

ORACLE

Anugya Pateria, Principal Product Strategy Manager
Mobile: +91.984.574.0128
Oracle Applications Development
OTH Block C Floor 7 Office 7391, 560103 Bengaluru

Du får ikke ofte mails fra anugya.pateria@oracle.com. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)
